Nr. 60. Sroda, 14 Marca 1888. Rok 78.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St. Peres 84.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za drugie ćwierćrocze, w miejscu **3 zł., pocztą 4 zł.;** za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z *Przewodnikiem* za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.;** za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego „Echa muzycznego teatralnego i artystycznego", zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą pismo to, wychodzące raz na tydzień z dwutygodniowym dodatkiem nut, po cenie zniżonej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą przeto otrzymywać od 1. kwietnia 1888 r. warszawski tygodnik illustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po natępującej cenie:

We Lwowie: miesięcznie 62 ct., kwartalni: 1 zł. 86 ct
Na prowincyi: miesięcznie 92 ct., kwartalnie 2 łz. 76 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała rzeczywistego nauczyciela, Kazimierza Jodłowskiego, w Dziekanowicach, rzeczywistym nauczycielem kierującym szkoły dwuklasowej w Dziekanowicach; rzeczywistego nauczyciela, Jana Gorlacha, w Chrząstowie, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Złotnikach; rzeczywistego nauczyciela, Michała Krzyżka, w Gorzycach, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Trześni.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 9 lutego r. b., l. 4.663, komisya reambulacyjna, wraz z rozprawą ekspropryacyjną, względem budowy projektowanej przez towarzystwo kolei żelaznej Lwów-Bełzec parowej kolei drogowej od stacyi tejże kolei Lwów-Kleparów, do miasta Lwowa, obok kościoła św. Anny, odbędzie się na dniu 12 kwietnia 1888 r., przyczem się nadmienia, że komisya zbierze się w lokalu urzędowym II komisaryatu miasta Lwowa.

Wykazy gruntów, które pod tę budowę zajęte być mają, wyłożone będą wraz z dotyczącemi planami w Magistracie tutejszym przez 14 dni, do publicznego przejrzenia.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w tutejszym Magistracie w przeciągu powyższych 14 dni, lub też przy komisyi na miejscu.

Zarzuty spóźnione uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 7 marca 1888.

Od dnia [illegible] lutego do dnia 3 marca b. r. sprawdzono w kraju z chorób zaraźliwych zwierzęcych:

Zarazę pyskową i racicową u bydła: w Myszkowie (pow. zaleszczycki).

Świerzb u koni: w Maliniku ad Skałat (pow. skałacki).

W powyższym okresie czasu z chorób zaraźliwych zwierzęcych wygasła:

Zaraza pyskowa i racicowa: w Woli mazowieckiej, Ladyczynie i Denysowie (pow. tarnopolski), oraz w Ducikowicach (pow. jarosławski).

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 13 marca.

Prasa angielska, podobnie jak wszystkie inne dzienniki całej Europy, poświęciła w ostatnich dniach naczelne miejsce pamięci zmarłego cesarza Niemiec. Wszystkie jednak artykuły, podnosząc doniosłość wypadku, są raczej wyrazem żywej sympatyi dla narodu niemieckiego, a bardzo mało poświęcają uwagi ewentualnym kombinacyom politycznym. Jedynem życzeniem, jakie się przebija z tych artykułów, jest życzenie utrzymania pokoju, a jedyną otuchą, którą upatruje opinia angielska w zmianie na tronie niemieckim, to nadzieja, że zmiana ta nie wpłynie szkodliwie na sytuacyę ogólną. Obok tego przekonania i wyrazów współczucia, zaznaczają dzienniki angielskie treściwie zasługi cesarza Wilhelma, położone około zjednoczenia Niemiec. Paralela pomiędzy dawnem państwem pruskiem a dobą, w której pod panowaniem Wilhelma zaszły tak nadzwyczajne przeobrażenia, których widomym czynnikiem był król pruski, a następnie cesarz monarchii niemieckiej, znajduje dobitny wyraz w prasie angielskiej. Czem była dawna stolica Prus w porównaniu z dzisiejszem znaczeniem Berlina? Dziś, jako stolica Niemiec potężnych, jest centralnym punktem polityki europejskiej. Polityka ta, kierowana intencyami pokojowemi, zdołała pod rządami Wilhelma zachować Europie pokój przez lat ośmnaście. Ostatnim wyrazem życzeń opinii angielskiej jest, ażeby to dzieło pokojowe zostało i nadal zachowane.

Jeszcze niemal goretsze współczucie objawiło się w opinii włoskiej. Objaw to naturalny ze strony narodu, który zjednoczenie swoje zawdzięcza przychylnej, a niekiedy neutralnej polityce Prus. Wspólność przewodniej idei na południu i na północy, a przytem, na szczęście dla Włoch, brak wszelkich kolizyj interesów, wyrabiały z latami sympatye narodów, a po klęsce Francyi i jej kolonialnych pretensyach, wskazały znowu Włochom i Niemcom, że i interesa ich mogą być niekiedy identyczne. Prasa włoska zatem, obok wyrazów współczucia z powodu śmierci cesarza, poświęciła więcej jeszcze uwag nowemu cesarzowi. Życzenia, aby rychło zdrowie mógł odzyskać, są powszechne. W cesarzu Fryderyku III widzą Włosi nietylko gwarancyę pokoju, ale i rękojmię wolności i pewność, że zjednoczenie Niemiec mocniej jeszcze utrwalone zostanie.

Ze strony republiki francuskiej, znane są tylko objawy ściśle niemal urzędowe; innych też zapewne nie oczekiwano w Niemczech. Co jednak niemiłem z pewnością było rządowi republikańskiemu, to okoliczność, że musiał w chwili tak poważnej interweniować przeciw objawom antypatyi ze strony krańcowych żywiołów. Niepolityczny ten krok przeminie bez echa, ale musiał być zaznaczony jako fakt przez prasę i w ten sposób dostać się do wiadomości publicznej całej Europy.

Cesarz Fryderyk Wilhelm.

Złożenie pierwszego urzędowego hołdu nowemu monarsze w sejmie pruskim nastąpiło dopiero na posiedzeniu nocnem dnia 10-go b. m. Uderzyło wszystkich, że na poprzedniem, dzień rychlej odbytem posie-

Z Wiednia.

Szereg uroczystości jubileuszowych, z okazyi czterdziestoletniej rocznicy wstąpienia na Tron Najjaśniejszego Pana, rozpoczęło otwarcie międzynarodowej wystawy dzieł sztuki. Uroczystego aktu otwarcia dopełnił, jak wiadomo, w zastępstwie Monarchy, zatrzymanego dłużej sprawami państwa, Najdostojniejszy Arcyksiążę Karol Ludwik. W akcie tym ceremonialnym brali udział prócz członków komitetu wystawy najwyżsi dygnitarze państwa i Dworu, oraz grono wybranych, poczem dopiero otwarły się podwoje Künstlerhausu dla tłumów zwykłych śmiertelników, pragnących ujrzeć najnowsze dzieła mistrzów pędzla i dłuta, nagromadzone w 31 salach tego wspaniałego gmachu, w poważnej liczbie 1446. Na tę pokaźną cyfrę, blisko półtora tysiąca, złożyli się artyści rozmaitych krajów. Obok Austryi, będącej oczywiście na pierwszem miejscu, reprezentowane są najwybitniej i najliczniej Niemcy, Hiszpania, Włochy i Norwegia; brakuje jednak — a zaprzeczyć się nie da, iż brak ten dotkliwie czuć się daje — Francyi, która, bądź co bądź, na polu sztuki zawsze wybitne zajmuje stanowisko, i mimowoli budzi się wspomnienie ostatniej tutejszej wystawy międzynarodowej, gdzie Cabanel, Bouguereau i tylu innych znakomitych mistrzów francuskich do zapasów na pędzel i paletę stanęło. W obec tak znacznej ilości dzieł sztuki, trudno oczywiście w pierwszej chwili zdać sobie dokładnie sprawę z całości; rzeczy pięknych jest bezwątpienia bardzo dużo i niejeden obraz przy pobieżnym nawet przeglądzie uderzy oko i uwagę na dłuższą chwilę uwięzi.

Sztuka polska znacznie słabiej jest reprezentowaną niż była na wystawie krakowskiej, a szkoda, bo na tem polu moglibyśmy byli stanąć śmiało do współzawodnictwa z innemi narodowościami. Napróżno szuka się nazwisk Brandta, Rodakowskiego i wielu innych, a pierwszorzędne nasze gwiazdy, reprezentowane są przez płótna, nie mogące dać wyobrażenia o potędze talentu ich twórców. Na myśli mam przedewszystkiem Matejkę, któremu choroba nie pozwoliła wykończyć obrazu „Kościuszko pod Racławicami", przeznaczonego na tę wystawę, a nie ustępującego w niczem, jak zapewniają ci, co obraz ten w pracowni oglądali, najświetniejszym utworom naszego Mistrza. „Kościuszko" mógł stać się główną ozdobą wystawy, tymczasem nazwisko Matejki, któreby na czele tegorocznych wystawców zajaśniało, przypominają zaledwie dwa jego drobne utwory: „Anioł pokoju" (kopia z Joanny d' Arc) i „Portret dziewczynki". Siemiradzki również skromnie jest reprezentowany; jedyny jego utwór małych rozmiarów, przedstawiający idyllę pompejańską: parę kochanków, ktora o zmroku, na widok błyszczących robaczków świętojańskich, o blasku swego przyszłego szczęścia marzy, nie daje dostatecznego obrazu wszystkich przymiotów pędzla, który stworzył „Pochodnie Nerona", lub „Taniec wśród mieczów".

Pierwsze miejsce między utworami polskich artystów zajmuje chyba „Lituania" Grottgera, ów cudowny poemat, zawsze pełen uroku i grozy zarazem. Z mistrzów, którzy oddawna ustaloną cieszą się już sławą, nadesłał Kossak (ojciec) dwie akwarelle, noszące wszystkie cechy tego niezwykłego w w swoim rodzaju talentu; jedna przedstawia epizod z zeszłorocznego pobytu w Galicyi Najdost. Nastepcy Tronu i Jego Małżonki, a mianowicie banderyę Krakusów, towarzyszącą przez Błonia krakowskie powozowi dworskiemu; druga, „Targ na Rybakach" w Krakowie. Tepa zaś wystawił małą miniaturę, malowaną wprawdzie wzorowo, ale szkoda, że nie nadesłał np. znanego portretu staruszka, mogącego służyć za wzór roboty pastellowej. Ze znanych w kraju obrazów, znajduje się „Targ na Kleparzu", jeden z najlepszych utworów pełnego talentu, lecz przedwcześnie niestety zmarłego artysty Lipińskiego; „Na etapie", Malczewskiego i „Olszynka", epizod z bitwy pod Grochowem, Wojciecha Kossaka. Ten ostatni jest jedynym z polskich malarzy, który większe płótna wystawił, obok wspomnionego obrazu bowiem znajduje się nadto najnowszy jego utwór tychże samych rozmiarów pod tyt.: „Jak landwera atakować będzie", a tą landwerą jest szwadron austryackich ułanów, który na pierwszym planie w zwartych szeregach i w wzorowym porządku szarżuje w pędzie na nieprzyjaciela, podczas gdy w głębi strzelcy rozwijają się w linię tyralierską. Obraz ten jest niewątpliwie jednym z najlepszych utworów rokującego najpiękniejsze nadzieje artysty i świadczy o sumiennej pracy i postępie tak pod względem poprawności rysunku, jak i umiejętności używania efektów światła. Gdybym jednak tytułu nie znał, nie odgadłbym może, że to landwera, która atakuje, więc za chwilę spotkać się ma z gradem kul i stosem najeżonych bagnetów; lecz sądziłbym raczej, że to landwera, która ściga uciekającego już w rozsypce nieprzyjaciela, albo nawet, gdyby nie strzaskany jaszczyk nieprzyjacielski, leżący na drodze, że tylko manewruje. Wolałbym mianowicie w jeźdźcach i koniach więcej charakterystyki, uwydatniającej grozę bojową; więc, gdyby naprzykład jaka kula nieprzyjacielska była już dosięgła jednego z jeźdźców, jego upadek przerwałby zbyt może regularną linię łbów końskich, a wrażenie, wywołane stratą towarzysza, mogłoby przy właściwem uwydatnieniu nadać całości wybitniejszą cechę epizodu bitwy, oraz akcyę urozmaicić i ożywić. Powodem refleksyi powyższej jest może najbliższe sąsiedztwo Kossaka: obraz hiszpańskiego malarza Ulpiano Checa, jeden z największych i najbardziej sensacyjnych na wystawie p. t. „Napad barbarzyńców". Horda Hunów, żądna skarbów stolicy, wpada z brzaskiem dnia cwałem na ulice Rzymu; prawda, że to dzika tłuszcza, a landwera wojskiem regularnem, ale jak w każdym ruchu i wyrazie twarzy tych barbarzyńców, tak nawet w oryginalnej charakterystyce pędzących pod nimi koni, maluje się cała groza sytuacyi i gotowość przelania własnej krwi za cenę spodziewanego łupu. Powracając do malarzy polskich przechodzą do dwóch Tadeuszów z nad Dunaju: Ajdukiewicza i Rybkowskiego. Pierwszy obok znanych i uznanych zeszłego roku na wystawie krakowskiej Arabów modlących się na puszczy, wystawił nowy obraz, przedstawiający b. inspektora kawaleryi hr. Pejaczewicza na polowaniu

dzeniu sejmu tak minister Puttkamer, jak i prezes Izby, Koeller, tylko o zgonie cesarza mówili, a nie wspomnieli ani słowem o nowym monarsze, cesarzu Fryderyku III. Uchybienie to naprawił książę Bismarck wystosowaniem do ministerstwa stanu urzędowego pisma, notyfikującego mu objęcie rządów przez nowego monarchę. Prezes Koeller zwołał więc ponowne posiedzenie sejmu, w celu wypowiedzenia urzędowego powitania go. Posiedzenie to rozpoczęło się o godzinie 8-ej wieczorem, w sali, oświetlonej słońcami elektrycznemi. Izba cała i galerye były przepełnione. Deputowani wystąpili w czarnych ubraniach, tak samo wszystkie damy na galeryach wdziały na siebie żałobne suknie.

Wśród uroczystej ciszy otworzył prezes posiedzenie i odczytał telegram z San-Remo, w którym nowy cesarz dziękuje ministerstwu za przychylność i wierność w służbie ojca i zapowiada przybycie swe do Berlina. Poczem przemówił prezes Izby w te słowa:

„Proszę wys. Izbę o upoważnienie mnie do wynurzenia cesarzowi, skoro to tylko uczynić będzie można, uczuć najuniżeńszej naszej uległości“; poczem mówił dalej w te słowa: „Panowie, zdaje mi się, że pamięci zgasłego monarchy nie zdołamy niczem uczcić tak godnie, jak tem, że miłość i wierność, jakąśmy zawsze dla cesarza Wilhelma żywili, przeniesiemy na cesarza Fryderyka. Wzywam więc panów, abyście ze mną razem podnieśli okrzyk: „Niech żyje najmiłościwszy cesarz i król, Fryderyk III!“

Zgromadzeni posłowie powtórzyli okrzyk ten z entuzyazmem.

Na sobotniem posiedzeniu Rady związkowej zakomunikował kanclerz fakt śmierci cesarza Wilhelma, o wstąpieniu na tron króla Fryderyka III, i o połączonem z tem przejściu cesarskiej godności na tegoż i dodał: Cesarz, równie jak jego ojciec, weźmie sobie za nić przewodnią sumienne utrzymanie konstytucyi państwa i troskliwe przestrzeganie traktatów; liczy on przytem na współudział wysokich sprzymierzonych“. Bawarski pełnomocnik hr. Lerchenfeld dał wyraz głębokiej boleści z powodu śmierci cesarza i prosił, aby cesarzowi Fryderykowi wyrażono najgłębsze współczucie rady związkowej.

Według istniejącego od dawna na dworze berlińskim zwyczaju, nie wydaje nowy król żadnej proklamacyi do narodu i nie przedsiębierze żadnych ważniejszych czynności, dopóki zwłoki jego poprzednika nie zostały złożone na wieczny spoczynek. Niektóre dzienniki berlińskie dowiadują się, że po pogrzebie ogłosi cesarz Fryderyk manifest, którym zamianuje ks. Wilhelma swym zastępcą. Cesarzewicz zostanie zamianowany zastępcą nie na czas choroby ojca, lecz tylko na parę miesięcy. Wszystkie pisma berlińskie są przekonane, że ani w wewnętrznej ani w zagranicznej polityce nie zajdą żadne zmiany.

Mniemają powszechnie, iż manifest nowego cesarza będzie przedewszystkiem wyraźną enuncyacyą pokojową. Na razie stosunki zewnętrzne prawdopodobnie nie zmienią się, a znane traktaty oczywiście nie przestaną obowiązywać. Według zapewnienia *Köln. Ztg.*, również nie należy oczekiwać zmiany w polityce wewnętrznej.

Pierwszym, który złożył w San Remo kondolencye i hołd cesarzowi Fryderykowi i jego małżonce, był, jak donoszą dzienniki berlińskie — książę Ujest, który otrzymał depeszę o śmierci cesarza Wilhelma kilka minut pierwej niż sam cesarz.

Książę regent bawarski otrzymał od cesarza Fryderyka z San Remo następujący telegram: „W chwili najgłębszej boleści z powodu poniesionej straty liczę na Twoją przyjaźń w obliczu ciężkich trosk, jakie na mnie spadają“. Książę regent odpowiedział: „Głęboko wzruszony Twym rozczulającym telegramem, czuję nieprzepartą potrzebę wynurzenia Tobie i Cesarzowej najgłębszego współczucia wobec niezastąpionej straty, tudzież proszenia Cię o zachowanie mi nadal wiernej przyjaźni“. Wymienione zostały również depesze pomiędzy księciem regentem i ks. Wilhelmem.

Zaprzysiężenie wojsk, stojących załogą w Berlinie, na wierność nowemu monarsze odbyło się w sobotę po południu w koszarach, z zachowaniem zwykłego w takich razach ceremoniału. Przy złożeniu przysięgi przez drugi pułk piechoty gwardyjskiej, był obecnym także następca tronu, Wilhelm, i złożył przysięgę na sztandar.

Cesarzowa Wiktorya złożyła wczoraj wizytę cesarzowej wdowie i zabawiła u niej czas dłuższy.

Ks. Bismarck konferował przedwczoraj po dwakroć z ks. Wilhelmem.

Zwłoki cesarza Wilhelma.

Przeniesienie zwłok cesarza Wilhelma odbyło się, jak to już wiadomo z wczorajszego telegramu, w niedzielę o godzinie 12 w nocy z zamku cesarskiego do tumu dworskiego. Ś. p. cesarz został złożony w trumnie, odpowiednio wyrażonej ostatniej woli, w mundurze pułku gwardyi z trzema krzyżami żelaznemi, pruskim medalem wojskowym, krzyżem św. Jerzego, orderem *pour le mérite* i orderem orła czarnego.

Katafalk w tumie, na którym spoczywa trumna, obita aksamitem purpurowym z ozdobami złotemi, otaczają z obu stron trzy olbrzymie kandelabry z gorejącemi świecami i taborety z białego jedwabiu, wyszywane złotem.

W czasie pogrzebu ma 180.000 robotników, ubezpieczonych z inicyatywy cesarza Wilhelma na wypadek kalectwa i choroby, tworzyć szpaler od katedry do mauzoleum w Charlottenburgu.

Złożenie zwłok na wieczny spoczynek odbędzie się w piątek lub w sobotę. Bezpośrednio po uroczystościach kościelnych zostaną przewiezione zwłoki do Charlottenburga i pochowane obok rodziców ś. p. monarchy.

Sekcya zwłok dokonana przez profesora anatomii, dr. Hartmanna, wykazała, iż bezpośrednim powodem śmierci był kamień w pęcherzu. Z sekcyi sporządzono bardzo szczegółowy protokół i złożono w archiwum domu królewskiego.

Reichsanzeiger ogłasza następujące sprawozdanie o ostatnich chwilach cesarza Wilhelma: Dnia 8 marca około godziny 5 po południu, nastąpiła chwila większego osłabienia, które zapowiadało katastrofę; tymczasem wbrew oczekiwaniom nastąpiła poprawa. Cesarz poznawał członków rodziny, pytał o Moltke'go, i kazał wnukowi księciu Wilhelmowi stanąć tuż przy łóżku i dość wyraźnie z nim rozmawiał; po dłuższem mówieniu w słowach chorego zaczęła ujawniać się gorączkowa fantazya. Zaczął znowu mówić z wnukiem o armii i o narodzie pruskim; napomknął o przymierzach Prus, dalej o możliwych wojnach i urządzeniach militarnych państw sąsiednich, któremi w ostatnim czasie bardzo się interesował. W ciągu wieczora siły chorego zaczęły opadać. Od czasu do czasu odzywał się urywanemi słowy, wspominał kilkakrotnie o armii i dawnych wypadkach wojennych, wymieniał niektóre znane sobie nazwiska. O godzinie 3 w nocy wszyscy członkowie rodziny i dworu zgromadzili się przy łóżku konającego; wówczas cesarz ściskał ręce najbliższych krewnych. Ostatnie chwile przeszły bez cierpień, wśród częściowej tylko przytomności. Wśród modłów kaznodziei dworskiego, Kögla, i płaczu obecnych, zasnął na wieki d. 9 b. m. o godzinie 8 minucie 30 z rana.

Na przyjęcie przedstawicieli domów panujących, którzy zapowiedzieli swój przyjazd do Berlina, przygotowano sześćset apartamentów w pałacach cesarskich.

Sprawy parlamentarne.

(*Gl.*) Komisya budżetowa Izby poselskiej na kilku posiedzeniach ostatnich ułatwiła się z budżetem zakładów naukowych. Wydatki na uniwersytety są preliminowane w sumie 2,963.848 złr., czyli o 242.050 zł. mniejszej niż uchwalono na rok zeszły. Na Galicyę przypada 491.900 zł., t. j. o 61,300 zł., mniej. Uniwersytet Jagielloński uposażony jest w wydatkach zwyczajnych kwotą 262.600 zł., która przewyższa zeszłoroczną o 4.200 zł., gdy tymczasem wydatki nadzwyczajne wynoszą 41.500 zł. tj. o 61.600 zł. mniej, bo z wielkich budowli pozostaje niegotową i w ogóle niezaczętą jeszcze klinika chirurgiczna, której budowa doznaje zwłoki w skutek niezatwierdzenia kosztorysu, obliczonego wedle planów Namiestnictwa na 130,000 zł., podczas gdy Rząd przeznacza co najwięcej 100.000 zł. Z przyzwolonej na rok ubiegły pierwszej raty 40.000 zł., wydano 24.000 zł. na zakupienie gruntu pod ten gmach; z pozostałemi 16 tysiącami czyni zażądana na rok bieżący druga rata, równa tamtej, kwotę 56.000 zł., która pozwoli w tym jeszcze roku budowli znacznie postąpić, jeżeli pertraktacye kosztorysowe rychło się skończą. Co do wydatków zwyczajnych, niejaka podwyżka ich tłómaczy się po części zamianowaniem nadzwyczajnego profesora statystyki i austryackiego prawa administracyjnego, tudzież nadzwyczajnego profesora anatomii i fizyologii roślin profesorami zwyczajnymi. Uposażenie Uniwersytetu lwowskiego w wydatkach zwyczajnych wynosi 153.500 zł. t. j. o 1.400 więcej niż w roku ubiegłym, a to dla nowo systemizowonej nadzwyczajnej katedry prawa polskiego i jego historyi, dalej dla zamianowania nadzwyczajnego profesora historyi polskiej profesorem zwyczajnym; wydatki nadzwyczajne czynią 34.300 zł., t. j. o 1.100 zł. mniej, bo o tyle zmniejszają się odsetki od reszty długu ciężącego na zakupionej realności Głowińskiego, na poczet którego spłacono już 132.000 zł.; w roku bieżącym spłaci się siódma rata w ilości 22.000 zł., a pozostanie spłacić 66.000 zł.

W dyskusyi, pp. Beer i Czerkawski ujęli się za petycyą urzędników bibliotecznych po uniwersytetach o uregulowanie płac, a pos. Bareuther zapytał, dlaczego Ministerstwo oświaty żąda studyów czteroletnich, jako warunku doktoratu filozoficznego.

P. Minister, dr. Gautsch, odpowiedział, że dla urzędników bibliotecznych od roku zeszłego już się coś czyni, bo wiedeńskim podwyższono płace razem o 2600 złr. (a wedle preliminarza, otrzyma kustosz biblioteki Uniwersytetu Jagiellońskiego dodatek osobisty 200 złr.). Dla zadośćuczynienia petycyi urzędników tych, potrzeba około 20.000 złr., których w budżecie tegorocznym pomieścić jeszcze nie było można. Rząd jest petycyi przychylny, ale nie może zgodzić się na wyrażone w niej zapatrywanie, jakoby urzędnikom tym należało się stanowisko w połowie urzędników państwowych, w połowie personalu nauczycielskiego. Albo jedno, albo drugie; o kombinacyi obojga mowy być nie może. Co się tyczy studyów czteroletnich, jako warunku doktoratu filozoficznego, oświadczyły się za nim wszystkie fakultety filozoficzne. Studya czteroletnie są warunkiem nauczycielstwa przy szkołach średnich, więc też muszą być nim i co do doktoratu.

Pos. Czerkawski mówił dalej o nagłej potrzebie przybudowania dla instytutu chemikalnego i mineralogicznego przy Uniwersytecie lwowskim i zapytał, czy budowla ta rychło się zacznie. Poruszył także sprawę uzupełnienia tegoż Uniwersytetu wydziałem lekarskim.

P. Minister dr. Gautsch odpowiedział, że co do budowli, nie doszło go jeszcze nic na pismie, ale ponieważ na własne oczy przekonał się o niedostatku, więc pomyśli, jakby mu wkrótce zaradzić. Co do wydziału lekarskiego, powtórzył dawniejsze oświadczenie, że wprzód ukończyć trzeba rozwinięcie wydziału lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego, zanim się przystąpi do założenia tegoż wydziału przy Uniwersytecie lwowskim.

Poseł Gniewosz wyraził Rządowi uznanie, że pozakładał katedry hygieny przy uniwersytetach w Wiedniu, w Gradcu, w Pradze i ewentualnie w Inspruku; dodał atoli także wyraz nadziei, że i Jagielloński Uniwersytet rychło katedrę taką otrzyma. Dalej mówił o należytem tych katedr uposażeniu, mianowicie o dodaniu laboratoryów dla pielęgnowania bakteryologii i dochowania się organów sanitarnych dla zakładów przeciw fałszowaniu artykułów żywności; nakoniec, o zaprowadzeniu hygieny jako obowiązkowego przedmiotu ściślych egzaminów medycznych.

Poseł Bobrzyński zaś zapytał, czy już z wiosną zacznie się budowa kliniki chirurgicznej w Krakowie, i czy w budżecie przyszłorocznym można spodziewać się kwo-

---

par force, rzecz ślicznie wykończoną i posiadającą wartość nie tylko jako doskonały portret, ale jako bardzo sympatyczny obrazek *genre*; rysunek konia i jeźdźca bardzo poprawny, dużo powietrza, pejzaż przy umiejętnem użyciu efektów światła jesiennego słońca ładny, co wszystko składa sią na całość, która przyczynić się tylko może do podniesienia reputacyi talentu Ajdukiewicza, jako malarza w tym rodzaju bardzo już w Wiedniu cenionego. Rybkowski wystawił trzy niewielkie obrazki, osnute, jak większa część jego utworów na tle życia ludu wiejskiego; posiadają one wszystkie cechy tego sympatycznego talentu, barwny i świeży koloryt, wielką precyzyę wykończenia, dużo życia i umiejętne grupowanie, a zalety te ujawniają się najwybitniej może w obrazku, przedstawiającym targ w małem miasteczku podkarpackiem. Malarstwo polskie reprezentowane jest nadto, prócz wspomnionych powyżej obrazów, przez ładny krajobraz Benedyktowicza i portret Merwarta, oraz bardzo starannie wykonane miniatury Kobierskiego, a zastęp przedstawicieli sztuki narodowej zamykają: Mańkowski Konstanty, Unierzycki i Popiel Tadeusz, oraz Horowitz, którego portrety: Księżnej Leonowej Sapieżyny, oraz rodziców, cieszących się nowonarodzonym jedynakiem, należą do najlepszych na wystawie.

Poświęciwszy tych słów kilka sztuce polskiej, chciałbym choć w ogólnym zarysie dać wam obraz całości tegorocznej wystawy. Wielka sala na pierwszem piętrze poświęcona jest wystawie historycznej: zebrane tu są mianowicie wybitniejsze dzieła mistrzów już nieżyjących, stworzone za czasu panowania Najjaśniejszego Pana, i tak obok wielu innych spotykamy obrazy Canona, Amerlinga, Makarta i t. d. W przyległych czterech większych salach mieszczą się płody sztuki austryackiej, włoskiej, hiszpańskiej i międzynarodowej, w dwóch mniejszych utwory malarzy niemieckich, w których wyszczególnia się portret własny Wernera, oraz król Wilhelm w kryptach w Charlottenburgu przed udaniem się na wojnę francuską; a dalej przechodzimy do oddziału szwedzko-norweskiego, gdzie utwory Dahla, a mianowicie dwa krajobrazy i skandynawskie Najady prym trzymają. Sale parterowe zajmują sztuka austryacka wraz z węgierską i niemiecką, najwięcej zaś budzi interesu wielka sala, gdzie zebrane są dzieła malarzy wszystkich narodowości, trzymające prym pod względem rozmiarów, a po części i wartości. Hiszpanie w tym roku zdają się mieć monopol na wielkie płótna, a i pod względem wartości prac wybitne bardzo zajmują stanowisko. Prócz wspomnionego napadu barbarzyńców zasługują przedewszystkiem na wzmiankę: „Święty Ferdynand król hiszpański, usługujący żebrakom“ przez Casanova Estorach Antonio, „Błogosławieństwo pól“ pędzla Viniegra y Lasso Salvadora oraz Joségo Moreno Carbonera obraz p. t. „Nawrócenie księcia Gandyi wobec zwłok cesarzowej“, będący mojem zdaniem w dziale malarstwa historycznego perłą całej wystawy. Wprawdzie drugi plan obrazu pozostawia nieco do życzenia i dalsze grupy nie występują dostatecznie na tle głębokich krypt kościelnych, ale za to figury na pierwszym planie malowane są z plastyką niezwykłą, osoba samego księcia oraz trumna ze zwłokami cesarzowej, przykryta całunem z ciężkiej jedwababnej różowej materyi, zdają się być nie dziełem pędzla, ale rzeczywistością. Kończąc wzmiankę o malarstwie historycznem wspomnieć jeszcze należy obraz Hansa Schrama p. t. Bianca Capello.

W dziale malarstwa portretowego walczą o palmę pierwszeństwa portret Prezydenta translitawskiego gabinetu przez Benczura z amerykańskim portretem panny Grant, pędzla Huberta Herkomera. Ten ostatni jest malarskim „majsterstückiem“, polegającym na harmonijnem zestawieniu odcieni jednej barwy, jakiego próbkę oglądaliśmy na wystawie krakowskiej w portrecie wystawionym przez Malczewskiego; tło białe, draperya biała, suknia biała, duńskie rękawiczki białe, płeć także nie śniada, przecież wszystko innej białości; a przytem jak świetnie na tle tej gry odcieni jednej barwy występują krucze włosy i oczy, tak pełne blasku i wyrazu, że chyba sam piękny oryginał na wymowniejsze spojrzenie zdobyć by się nie mógł. W dziale tym znajdujemy nadto bardzo piękne prace Angeli'ego, Munkacsy'ego i kilku innych.

Dział pejzażowy jest pod względem numerycznym dość silnie reprezentowany i obejmuje nie mało rzeczy większej wartości, że wspomniemy tylko krajobrazy Aschenbacha, między któremi widok z okolic Neapolu świetnością kolorytu się wyszczególnia, oraz widok z nad Riviery Schönlebera, w którym spokojne południowe morze z niezwykłym talentem jest traktowane. Malarstwo rodzajowe najwięcej może dostarczyło płócien, a między temi sporo znajduje się prac, posiadających wyższą wartość artystyczną; do najwybitniejszych należy niewątpliwie wyśmienity „Salontiroler“ Defreggera, ów „Sonntagsreiter“ na polu sportu turystowskiego, „brany na kawał“, jak mówią w Warszawie, przez wesołą kompanię prawdziwych Tyrolczyków; dalej obrazki Blaasa, osnute na tle ludowego życia w Węgrzech, oraz odznaczające się znakomitą charakterystyką prace włoskiego malarza Chierici'ego.

Ozdobą oddziału obrazów, malowanych farbami wodnemi, jest zbiór akwarel będących własnością królowej Wiktoryi; dalej, wybitne zajmują tu miejsce wspomniane już prace Kossaka ojca, oraz pełne prawdy i życia obrazy Engelhardta, cieszące się tu tem większem powodzeniem, że przedstawiają one popularne typy stolicy i osnute są na tle wiedeńskiego życia ulicznego, jak n. p. „Burgmusik“. Prace Engelhardta przypominają bardzo talent Fałata, a jaka szkoda, że ten na wystawę międzynarodową nic nie przysłał.

O dziale architektonicznym jak nie mniej o rzeźbach nicbym napisać nie umiał, wyznać bowiem muszę, że dotąd nie miałem nawet czasu pracom tym się przyjrzeć. W ogóle uwagi powyższe, na prędce poczynione, dalekiemi są od wyczerpania przedmiotu; chciałem jednak w ogólnych przynajmniej zarysach podać wam co rychlej obraz wystawy, będącej *l'evènement du jour* stolicy, nie wątpiąc, że Wasz zwykły sprawozdawca o wystawach dzieł sztuki podzieli się z Wami w swoim czasie obszerniejszemi i na fachowem znawstwie opartemi uwagami.

Wiedeń, 9 marca. — Eles.

ty stosownej na budynek dla anatomii patologicznej przy uniwersytecie Jagiellońskim.

Pan minister Gautsch wynurzył ubolewanie, że budowla kliniki chirurgicznej doznała zwłoki w skutek różnych przeszkód, które atoli obecnie wszystkie są już usunięte, tak, że niebawem budowla będzie mogła się rozpocząć. Ponieważ zaś na gmach kliniki tej potrzeba będzie w roku przyszłym ostatniej raty (około 20.000 zł.), przeto pomieszczenia pewnej kwoty na rozpoczęcie budowy gmachu dla anatomii patologicznej przyrzekać nie można. Co do uwag posła Gniewosza o hygienie, pan Minister przyznał, że najnowsza umiejętność ta ze wszechmiar zasługuje na rozkrzewienie; ale rozwój jej po uniwersytetach austryackich zawisł od istnienia stacyj doświadczalnych dla pokarmów i napojów, które dopiero powstać mają.

Komisya przyjęła powyżej wymienione wydatki na uniwersytety, tudzież dochody z uniwersytetów, wynoszące stosunkowo bardzo małą sumę 115.100 zł., czyli o 1200 zł. większą, niż preliminowano w roku zeszłym; dochody z uniwersytetu Jagiellońskiego czynią 8000 zł., to jest o 100 zł. więcej; z lwowskiego 7100 zł., to jest, o 300 zł. mniej.

Bez dyskusyi uchwaliła wydatki na fakultety teologiczne poza uniwersytetami, mianowicie katolickie w Salcburgu i Ołomuńcu i protestancki w Wiedniu, w sumie 55.400 zł., pokrytej w części dochodami, które czynią 11.200 zł.

Z dyskusyi nad akademiami technicznemi zaznaczamy, iż suma wydatków na nie 917.404 zł. jest o 207.346 zł. mniejsza od zeszłorocznej; w niej kwota 90.300 zł. na akademię lwowską jest o 31.700 zł. mniejsza, albowiem nie potrzeba, jak w roku zeszłym, wydatków nadzwyczajnych. Dochody z akademij technicznych wynoszą 76.050 zł., czyli o 5100 zł. mniej; szczegółowo z lwowskiej 3000 zł., t. j. o 350 zł. więcej.

Z obecnej sytuacyi.

W nocie, przesłanej przez Portę do Sofii, *Nord* upatruje pierwsze wielkie powodzenie rossyjskiej pokojowej akcyi dyplomatycznej. *Nord* jest zdania, że dni ks. Koburskiego są policzone, gdyż wszystkie mocarstwa poprą zapewne politykę, której się Rossya trzyma. Gdyby rząd bułgarski nie był posłusznym, Rossya przedsięweźmie dalsze kroki, w celu pokojowego załatwienia kwestyi bułgarskiej w porozumieniu z innemi mocarstwami.

Z Paryża piszą do *Polit. Corr.*:

W następstwie najnowszych doniesień o kroku dyplomatycznym W. Porty w kwestyi bułgarskiej, wymieniają tu już rzekomych rossyjskich kandydatów na tron bułgarski, a w pierwszym rzędzie księcia Mikołaja Leuchtenberga, który po kądzieli jest wnukiem cara Mikołaja; dalej wymieniają ks. Oldenburga i jednego z książąt Hesskich. O osobistościach tych sądzą, że mogłyby liczyć na życzliwość ze strony wszystkich gabinetów. Tymczasem zdaje się, iż wszystkie te kombinacye są co najmniej przedwczesne, albowiem wszystkie relacye z Bułgaryi wskazują na to, że ks. Ferdynand, jego rząd, a także cały naród bułgarski byliby gotowi w razie potrzeby stawić opór z bronią w ręku. Aby zaś wyjść z trudności, jakie mogłyby ztąd powstać, potrzebaby uciec się do tureckiej lub rossyjskiej, albo też do zbiorowej okupacyi kraju, a każda taka ewentualność zaostrzyłaby do najwyższego stopnia sytuacyę.

Polityczne koła Bułgaryi — jak powiedziano w liście z Sofii do *Pol. Corr.* — dopatrują się w żądaniach rossyjskich po prostu zamiaru wywołania zaburzeń w Bułgaryi, a w kołach tych są tego silnego przekonania, iż jedynem pragnieniem Rossyi jest sprowadzenie kraju na drogę anarchii, któreby użyczyło sposobności do tyle upragnionej w Petersburgu militarnej interwencyi.

Jak donoszą do *Polit. Corr.* z nad granicy serbsko-tureckiej, organizują się w okolicy Prystiny zbrojne bandy z zamiarem wtargnięcia do Bułgaryi. Przybyło tam wiele Czarnogórców z Konstantynopola. Ochotnikom nie zbywa na pieniądzach, których im w znacznej obfitości hojna jakaś dostarcza ręka.

Agitacye panslawistyczne.

Fremdenblatt zamieszcza następujący komunikat: Proces Živnego jest jeszcze ciągle przedmiotem dziennikarskiej dyskusyi a wiele pism miejscowych i zagranicznych uważa za stosowne wyzyskać uniewinniający werdykt wiedeńskiego sądu przysięgłych w tym kierunku, jakoby owym wyrokiem została uznana legalność takiej agitacyi, jak ją prowadził Živny i jakoby odtąd mogły być bezkarnie szerzone agitacye dla zniszczenia właściwości języka i literatury pojedynczych szczepów słowiańskich przez zaprowadzenie języka rossyjskiego jako języka literatury dla wszystkich Słowian austryackich oraz czynione zabiegi dla zniewolenia Słowian Austryi do przyjęcia prawosławia.

Szczególniejszym sposobem dzienniki pomienione zapominają lub nie chcą pamiętać, jak właściwie brzmiał werdykt przysięgłych. Godnem jest zastanowienia, iż unikają one skonstatowania, że na przedłożone przysięgłym w duchu oskarżenia pytanie co do winy. siedmiu przysięgłych odpowiedziało „tak“ a tylko pięciu „nie“, i że przeto tylko na podstawie formalnego przepisu ustawy, która postanawia. iż dla zasądzenia oskarżonego potrzebną jest większość 2/3 głosów, musiało nastąpić wydanie wyroku uwalniającego. Większość jednakże sędziów z ludu zaakceptowała najzupełniej stanowisko oskarżenia i uznała działalność Živnego za zbrodniczą. Dobrze by było aby fakt ten miały ciągle na oku te koła, które w wyroku wiedeńskiego sądu przysięgłych w procesie Živnego chcą upatrywać list żelazny dla panslawistycznych agitacyj.

W ten sam sposób wytłómaczyło sobie niedawno kilka dzienników wyrok sądu obwodowego w Hradyszczu i zatwierdzające orzeczenie tegoż przez morawsko - szląski sąd wyższy, który zarządzoną konfiskatę przez prokuratoryę jednego z morawskich dzienników zniósł, a to za artykuł, w którym równie domagano się narodowego zjednoczenia Słowian; sąd unieważnił był konfiskatę prokuratoryi, ponieważ nie dopatrzył istoty czynu, w zarzuconej zbrodni zaburzenia spokoju publicznego. I wówczas także w skutek przekręcenia motywów wyroku twierdzono, jakoby sąd uznał dążności, zmierzające do kulturalnego zjednoczenia Słowian austryackich na podstawie przyjęcia języka rossyjskiego; zarazem też oświadczono, że odtąd przyjąć można zasadę narodowej jedności Słowian za bezwarunkowo legalną.

Twierdzeniu temu usuwa się wszelka podstawa, jeżeli się rozważy, że w najnowszych czasach też same sądy w jednym z artykułów dziennika morawskiego dopatrzyły czynu zbrodni stanu, ponieważ podnoszono w nim żale separatyzmu plemion słowiańskich i żądano, na podstawie języka rossyjskiego i liturgii słowiańskiej narodowego zjednoczenia wszystkich słowiańskich plemion, coby według orzeczenia berneńskiego wyższego sądu krajowego stanowiło w konsekwencyi niebezpieczeństwo dla jednolitości związku z państwem austryackiem.

Jakkolwiek widzimy się zniewoleni polecić okoliczności powyższe ścisłej rozwadze tych wszystkich, którzyby przez fałszywe przedstawienie lub pojęcie omawianych tu agitacyj, mogli przez niewiadomość ściągnąć na siebie odpowiedzialność, to chcemy jednak z góry wystąpić przeciw ewentualnym podejrzeniom, jakobyśmy powyższe tendencye i czynności przyjaciół politycznych pana Živnego mieli zamiar identyfikować z celami całego narodu czeskiego. Obwinienia tego rodzaju nie mogą być poczytane za objektywne i jako takie, któreby były oparte na faktach. Jeden z tutejszych dzienników doniósł wprawdzie, że p. Živny, skoro się pojawił w jednem z czeskich stowarzyszeń, istniejących w Wiedniu, został przyjęty hucznemi objawami radości; wszelako kołom, którym znane są stosunki rzeczonego stowarzyszenia, wiadomo jest także, iż wszystkie poważniejsze osobistości, które niegdyś należały do tego stowarzyszenia, wystąpiły z niego z chwilą, w której wcisnął się tam p. Živny, i rozpoczął tam rozwijać swoje teorye.

KRONIKA

Lwów, 13 marca.

— **Mianowania w c. k. armii.** Pułkownik Włodzimierz hr. Logothetti, komendant oddziału wojskowego c. k. stadnin w Drohowyżu, przeniesiony w tym samym stopniu do Radowiec.

Kapitan I klasy sztabu inżynieryi, Józef Tomanoczy, przydzielony do dyrekcyi inżynieryi i budownictwa wojskowego w Przemyślu, mianowany dyrektorem inżynieryi w Osieku, z zatrzymaniem na razie dotychczasowego stopnia.

Kapelmistrz pułku pieszego nr. 93, Franciszek Schubert, w uznaniu długoletniej, wiernej obowiązkom i skutecznej działalności służbowej, otrzymał złoty krzyż zasługi.

(s) **Ze świata.** Z powodu żałoby dworskiej po cesarzu Wilhelmie odpadła trzecia recepcya w pałacu Namiestnikowskim, ku wielkiemu żalowi wszystkich. W poniedziałek odbył się wieczór u Maryi hr. Gołuchowskiej, a na dzisiaj rozesłano zaproszenia do hr. Skarbków na raut połączony z teatrem amatorskim. Młode i obiecujące grono amatorów odegra komedyjkę Gawalewicza. Odbywają się również liczne obiady dobrze świadczące o lwowskiej gościnności. Wczoraj był znowu obiad u Stanisławów hr. Badenich. na który otrzymali zaproszenie: JKW. ks. Wilhelm Wirtemberski, baron Jorkasch-Koch, p. Zygmunt Dembowski, generał Albori, Władysław hr. Badeni, hr. Rosenberg-Orsini pułkownik i szef sztabu 11 korpusu, Zdzisław Marchwicki, Włodz. Niezabitowski, Henryk Rodakowski i K. Skrzyński.

— **Z kolei Karola Ludwika** dowiadujemy się dodatkowo, że przeszkody w ruchu między Rawą ruską a Sokalem usunięto i z d. 12 bm. otwarto na całej linii Jarosławsko-sokalskiej ruch pociągów.

Równocześnie zarządzono, że od tegoż dnia odbywać się będzie ruch osobowy na przestrzeni Dębica-Tarnobrzeg w ten sposób, że podróżni przy pociągach nr. 601 i 602 będą miejsce przeszkody między Dębicą a Dąbiem przebywać piesze, zaś pakunki tychże będą przenoszone.

Obecnie więc otwarte są linie Kraków-Wieliczka-Lwów-Brody-Podwołoczyska i Jarosław-Sokal tak dla ruchu osobowego jak i towarowego, podczas gdy na liniii Dębica-Tarnobrzeg tylko przewóz osób i pakunków odbywać się będzie. Przestrzeń Tarnobrzeg-Rozwadów-Nadbrzezie pozostaje z powodu powodzi zamknięta.

— **Z gal. Towarzystwa muzycznego.** Zapowiedziany na środę wieczór muzykalny, odbędzie się w piątek, 16 marca, o godzinie 7 wieczór.

— **Repertoar teatralny.** Dzisiaj „Carmen“, opera Bizeta. Debiutować będzie panna Mira Heller, uczenica pani Souvestre. Jutro we środę „Marta“, z p. Mansour i p. Vicinim. We czwartek i piątek po raz pierwszy „Pospolite ruszenie“, komedya Abrahamowicza i Ruszkowskiego. Bilety zamówione lub zapłacone na środę na „Pospolite ruszenie“, mają wartość na czwartek. Sztukę tę dla lepszego przygotowania odłożono ze środy na czwartek.

— **Obchód Kopernikowy.** W 4 5-letnią rocznicę urodzin Mikołaja Kopernika odbędzie się w auli szkoły politechnicznej, dnia 17 b. m., t. j. w następną sobotę wieczorek muzykalno wokalny, urządzony staraniem wydziału Towarzystwa Bratniej pomocy słuchaczów politechniki. Artystycznego kierownictwa podjęli się pp. Władysław Wszelaczyński i R Żelazowski. Współudział przyjęły łaskawie panie Pysznik, Gracka i Sidorowicz, tudzież pp. Borkowski i Deryng. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— **Zgromadzenie tygodniowe** Towarzystwa politechnicznego odbędzie się we środę, dnia 14 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali fizyki szkoły realnej (II piętro). Na porządku dziennym: 1) Wykład prof. Pawlewskiego ‚Stan naftowego przemysłu galicyjskiego“. 2) Luźne komunikacye przez p. Rożańskiego.

— **Na rzecz ubogich** Towarzystwa św. Wincentego à Paulo odbędzie się dnia 16 b. m. (w piątek), w sali kasyna miejskiego koncert pod kierownictwem p. Niewiadomskiego, a ze współudziałem „Lutni“, p. Pawlikówny, p. Majewskiej, pp. Wysockiego i Trzcińskiego. Szlachetny cel koncertu i doborowy program zapowiadają świetne powodzenie. Ponieważ bilety od trzech tygodni znajdują się w ręku publiczności, przeto na czasie będzie dowiedzieć się jej o szczegółowym programie, który podają plakaty. Opiewa on: 1) Chór męski „Lutni; 2) a) Chopin. Nocturn des dur; b) Chopin, walc cismol; c) Giżycka-Zamojska, dumka, odegra p. Adelman - Majewska; 3) Moniuszko, „Czaty“, odspiewa p. Br. W.; 4) a) Chopin, mazurek; b) Curschman „Dytyramb“, odspiewa „Lutnia“, solo p. Pawlikówna; 5) List, „Polonez e dur“, p. Majewska: 6) Tosti „Chciałbym umrzeć“. Denza „Ty nie kochasz mnie“, Br. W.; 7) Hermes „Rusałka“, odspiewa p Pawlikówna i chór mięszany „Lutni“. Bilety, o ile nie zostały rozsprzedane, kupować można w księgarniach pp. Gubrynowicza, Seyfarta i Czaykowskiego, tudzież w sklepach pp. Kozłowskiego i Drexlera. Początek o godzinie wpół do 8.

— **Na zupę rumfordzką** złożyli w handlu J. Drexlera i Synów, plac Kapitulny l. 2, od dnia 3 do 10 b. m.: ks. infułat dr. Jurkowski 10 zł., ks. infułat Kajetanowicz 5 zł., pani O. B. 5 zł., pani N. N. 5 zł. Rozdano w tym czasie 1896 porcyj zupy i 1896 porcyj chleba.

— **Obława.** C. k. dyrekcya policyi zarządziła przedwczoraj obławę. podczas której przytrzymano 48 żebraków i włóczęgów. Część przytrzymanych osób oddano c. k. sądowi do ukarania, drugą część odstawiono do magistratu.

— **Stan powietrza.** Barometr stoi w mierze.

Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe, dnia 13 b. m., według spostrzeżeń stacyi Szkoły politechnicznej: Wiatr o zmiennym kierunku ze wschodniej strony, średnia temperatura doby poniżej zera, stan nieba zmienny, powietrze wilgotne, śnieg.

Średnia temperatura ubiegłej doby była 1·1°C., najniższa temperatura była dziś nad ranem i wynosiła —2·6°C, najwyższa była 4·8°C.

Opad deszczu wynosił 2·7 mm.

Stan barometru był dziś o godzinie 9 rano zredukowany na poziom morza 758·0 mm.

— **Powodzie w kraju.** Odbieramy następujące depesze:

Bochnia, 12 marca, godz. 4 min. 45 po południu. Pod Niepołomicami woda nieco opadła. Pod Starem Ujściem i Barczkowem wał przerwany. Gminy Popedzyna, Barczków i przysiołek Błonie pod wodą. Urzędnik c. k. starostwa, inżynier i żandarmerya na miejscu celem akcyi ratunkowej.

Łańcut, 12 marca. Kra na Wisłoku dziś odeszła, nie uszkodziwszy mostu w Dąbrówkach. Stan wody u mostu tego wynosił 4·9 metra p nad stan normalny. Wylew nieznaczny dotąd w gminie Smolarzyny, zaś Mleczka wystąpiła z brzegów pod Przeworskiem. O most w Tryńczy nie zachodziła żadna obawa.

— **W skutek pęknięcia wałów Wiślanych** pod Ujściem Starem, woda wylała po Szczurowę; niebezpieczeństwo wielkie rośnie z każdą chwilą. Starostwo brzeskie odniosło się do krakowskiej dyrekcyi inżynieryi wojskowej o łodzie ratunkowe.

— **O stanie wód Sanu** otrzymujemy z Przemyśla następujące telegraficzne wiadomości: Wczoraj, dnia 12 b. m., o godzinie 10 wieczorem, ruszył lód powyżej mostu, na Sanie, w Przemyślu, przy stanie 1·35 metra nad zerem. Dzisiaj, d. 13 b. m., o godzinie 8 zrana lody na Sanie pod Przemyślem odpływają spokojnie przy stanie 1·30 metra nad zerem. W ciągu ubiegłej nocy, przy stanie wody 1·80 metra nad zerem, był pochód lodu największy i nie zrządził widocznych szkód przy moście w Przemyślu.

— **W skutek zatoru na Sanie** pod Żabnem, San zalał cały Radomyśl; zarządzono wszelkie możliwe środki ratunkowe.

— **Z powodu wezbrania wód Wisłoki**, nasyp prowadzący do mostu na tej rzecze, pod Mielcem, zbudowany po prawej stronie rzeki przy profilu 27, t. j. przy zachodnim przyczołku małego mostu, został d 11 b. m. o godzinie 11 z rana na przestrzeni 6 metrów przerwany. Toż samo w nasypie przy drugim przyczołku tego mostu zrobiła woda otwór na dwa metry szeroki, w 2/3 częściach nasypu. Dnia 11 b. m. o godzinie 12 z południa, ruszyły lody przy stanie wody 4·10 m. nad 0 i przeszły pod głównym mostem nie sprawiwszy większej szkody; tylko dwie szyny na odlodowcach zostały zerwane, a trzy szyny są uszkodzone. Niebezpieczeństwo wylewu minęło zupełnie.

— **Wybór uzupełniający.** Ponieważ rozpisany rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 14 grudnia 1887 l. 12786/pr. na dzień 11 stycznia b. r. wybór uzupełniający dwóch członków Rady powiatowej w Tarnopolu z grupy gmin miejskich, a to z miasta Tarnopola, nie przyszedł do skutku, a od tego czasu opróżnił się trzeci mandat w tejże Radzie powiatowej z tej samej grupy, przeto rozpisany został wybór uzupełniający trzech członków rzeczonej Rady powiatowej z miasta Tarnopola na dzień 17 kwietnia b. r. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem, w myśl §. 25 ord. wyb. pow. podług postanowień §§. 36 i 37 ord. wyb. gm.

— **Prezes Akademii umiejętności**, dr. Majer, obchodził wczoraj 80-letnią rocznicę swoich urodzin. Członkowie zarządu Akademii: dyrektorowie dr. Estreicher i dr. Zoll, tudzież sekretarz generalny hr. Stan. Tarnowski udali się z członkami biura dr. Grabowskim i dr. Kalenbachem o godzinie 11 do mieszkania Prezesa. Tam w zastępstwie wiceprezesa Akademii dr. Teichmanna, który z powodu słabości nie mógł być obecnym, przemówił dr. Zoll, składając serdeczne życzenia zasłużonemu Prezesowi, na co ten w równie serdecznych odpowiedział wyrazach. Równocześnie przybyła do Prezesa deputacya Towarzystwa lekarskiego, składająca się z jego prezesa dr. Pieniążka, tudzież dr. Kwaśnickiego i Marsa, celem złożenia życzeń Jubilatowi. Senat akademicki Uniwersytetu Jagiellońskiego wystosował wreszcie bardzo piękne pismo do czcigodnego Prezesa.

— **Biblioteka polska w Wiedniu.** Dnia 5 b. m. odbyło się w lokalu Biblioteki polskiej walne zgromadzenie członków tego Towarzystwa pod przewodnictwem księcia Jerzego Czartoryskiego. Przedmiotem obrad było naprzód sprawozdanie z czynności Wydziału od maja, t. j. od czasu wejścia w życie Towarzystwa, do końca grudnia z. r., tudzież zamknięcie rachunków z roku 1887 i uchwalenie preliminarza na r. 1888. W dyskusyi tej brali udział pp.: Skórski, Zins, Szczepański, Hausner, Twardowski, Vayhinger, Rosenstock, oraz członkowie Wydziału: Binder, Łoś, Sławikowski. Wszyscy mowcy uznali prawidłowy i korzystny rozwój Towarzystwa, mianowicie w kierunku pomnażania zbioru książek, rozpożyczania tychże, podjętej przez pojedyncze sekcye w różnych kierunkach pracy i nauki polskiego języka, udzielanej dzieciom polskim w Wiedniu mieszkającym. Utrzymanie nadal osobnej czytelni, jako punktu zbornego dla zamieszkałych w Wiedniu Polaków, uznano dość ogólnie za niepotrzebne,

gdyż dotychczasowe doświadczenie pouczyło, że mało kto z tego korzysta. Wyrażono natomiast życzenie, aby zwijając czytelnię i lokal klubowy, oszczędność ztąd wynikającą obrócić na zakupno książek i popieranie podjętego tak szczęśliwie nauczania dzieci polskich. Poczem sprawozdanie Wydziału przyjęto do wiadomości i uchwalono preliminarz zgodnie z wnioskami. Następnie po krótkiej rozprawie przyjęto zmiany statutu, przygotowane na podstawie wniosków i poprawek, uczynionych przez pojedynczych członków i przez Wydział na poprzednich zgromadzeniach. Prezesowi, oraz całemu Wydziałowi wyrażono jednomyślnie uznanie za dotychczasowe kierownictwo, oraz specyalne podziękowanie państwu Kłoskowskim za gorliwe zajęcie się nauką dzieci. Na końcu przystąpiono do wyborów. Prezesem wybrano przez aklamacyę księcia Jerzego Czartoryskiego, do Wydziału kartkami jednogłośnie pp.: dr. Bindera, Hausnera, Kłoskowskiego, dr. Kłobukowskiego, dr. Kniaziołuckiego, dr. Leciejewskiego, hr. Łosia, prof. Nowińskiego, Sławikowskiego, dr. Szyszyłowicza.

Przewodniczący, dziękując imieniem własnem i nowo wybranego Wydziału za okazane zaufanie, zapewnił zebranych członków, iż Wydział z całą gorliwością pracować będzie nad dalszym rozwojem Towarzystwa i korzystać z wyrażonych przez zgromadzenie życzeń, zaznaczając zarazem, że działanie Wydziału będzie skutecznem, jeżeli nie tylko Wydział, ale wraz z nim wszyscy członkowie zechcą żywym współudziałem przyczynić się do osiągnięcia celów, do których Towarzystwo dąży.

— **Powodzie w Monarchii.** Według doniesień telegraficznych: nawiedzone są powodzią okolice Pragi czeskiej i Ostrzyhomia na Węgrzech.

— **Na konkurs nowelistyczny** *Kłosów* nadesłano 56 prac. Między innemi są tam nowele z Kanady i z Krakowa. Dwie z nich wyłączono, resztę członkowie redakcyi *Kłosów* rozebrali pomiędzy siebie do oceny.

— **Ciekawy zabytek.** Jeden z literatów warszawskich otrzymał od proboszcza z okolic Łomży kilka pergaminów pisanych po turecku i po arabsku. Dokumenta te były zamurowane w ścianie kościelnej i znalezione zostały przy restauracyi świątyni. Noszą one napis w języku polskim: „papiery mego ojca". O treści tych starych skryptów dowiedzieć się będzie można dopiero wtedy, gdy je który z oryentalistów przełoży. Obecny właściciel papierów usilnie się stara o to.

— **Katastrofa pożarna.** Zaatlantycka depesza donosi, że w mieście Stanów Zjednoczonych Springfield, dnia 7 b. m., w gmachu redakcyi dziennika *Daily Union* podczas największej roboty w nocy wybuchł pożar, który zniszczył cały budynek. Spaliło się dwanaście osób. Oprócz tego zginęło jeszcze szesnaście osób, a w tej liczbie trzy robotnice, które zabiły się, wyskoczywszy na ulicę, chcąc się ocalić przed płomieniami.

— **Z Buchary,** d. 10 bm. donosi depesza telegraficzna: Dziś przybył tutaj pierwszy pociąg z generałem Anenkowem i gośćmi, którzy zjechali się z Merwu, Aschabadu i Czardżui. Napływ Bucharców był ogromny. Po licznych okrzykach na cześć gości odbył się przegląd wojsk bucharskich i rossyjskich.

Treść nr. 270 „Tygodnika Illustrowanego": Artykuły: Szopen, przez Władysława Bogusławskiego. — W rocznicę (wiersz), przez Maryę Konopnicką. — W rocznicę urodzin Szopena. — Cudzoziemiec o Szopenie, przez J. P. — Noce bezsenne, fantazye na tle czarnem, przez J. I. Kraszewskiego (ciąg dalszy). — Dwie modlitwy, szkice Adama Szymańskiego (ciąg dalszy). — Sprawa pomnika Mickiewicza. — Z mównicy publicznej, przez Sab. — Felieton prowincyonalny, przez A. Kord. — Sąd ostateczny, przez W. Gomulickiego (ciąg dalszy). — Kronika tygodniowa, przez St. M. Rz. — Przegląd polityki zagranicznej, przez Borzywoja. — Nasze ryciny. — Dodatek: Wiktorya Regina, ze wspomnień narzeczonej, napisał Jan Zacharyasiewicz (arkusz 9). — Prawnie poślubiona, powieść przełożona z angielskiego, przez T. P. (arkusz 5). — Ryciny: Pamięci Fryderyka Szopena, rysował Miłosz Kotarbiński. — Fryderyk Szopen, portret Ary-Scheffera. — Kamień, kryjący serce Fryderyka Szopena w kościele św. Krzyża w Warszawie. — Szopen na łożu śmierci, rysował F. Kwiatkowski. — Fryderyk Szopen. — Szopen u księcia Radziwiłła, rysunek z obrazu Henryka Siemiradzkiego. — Rysunek W. Podkowińskiego do „Sądu ostatecznego" W. Gomulickiego. — Pomnik Fryderyka Szopena na cmentarzu Père Lachaise w Paryżu. — Piosnka, rysunek oryginalny J. Maszyńskiego, do dumki Szopena „Dwojaki koniec".

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(*m*) **Walne zgromadzenie** kraj. Towarzystwa kupców i przemysłowców odbyło się wczoraj pod przewodnictwem p. K. Bałłabana, w zastępstwie p. Juliusza Mikolasza, który złożył godność prezesa; w uznaniu zasług jego i gorliwej pracy około rozwoju Towarzystwa wyraziło mu zgromadzenie szczere podziękowanie.

Ze sprawozdania z czynności zarządu, odczytanego przez p. Ihnatowicza, dowiedzieliśmy się, między innemi, że zarząd czynił starania, ażeby szkoła przemysłowa we Lwowie weszła jak najprędzej w życie, oraz, ażeby szkoły przemysłowe, zakładane na prowincyi przez kraj, zostały należycie zorganizowane i swemu zadaniu więcej odpowiadały. — Pragnąc rozpowszechnić między publicznością wyroby krajowe, uchwalił zarząd wydać własnym nakładem książkę adresową firm handlowo-przemysłowych w Galicyi z uwzględnieniem przemysłu domowego i rękodzielniczego, któraby oprócz adresów zawierała dział statystyczny, oraz opis miejscowości, w jakiej dany przemysł rozwija się lub rozwijać się może. — Zarząd, pragnąc przyjść w pomoc tak drobnym rękodzielnikom, jak i przemysłowi domowemu, przez ułatwienie zbytu ich wyrobów i zapoznanie szerszej publiczności z takowemi, nosił się z myślą założenia we Lwowie bazaru dla wyrobów krajowych. Chcąc jednak wpierw zapewnić się, czy w razie założenia bazaru będzie można liczyć na zapełnienie go wyrobami krajowemi, przeprowadził korespondencyę z towarzystwami przemysłowemi i spółkami wytworczemi prosił towarzystwa, ażeby nadsełały próbki swoich wyrobów, i w ogóle starał się zawiązać stosunki, celem ułatwienia zbytu gotowych wyrobów jak i pośredniczenia w nabywaniu produktów surowych. Pomimo jednak licznych korespondencyj ledwie dwa towarzystwa wytwórcze nadesłały próbki, a temi są: towarzystwo tkaczy w Błażowej i szkoła koronkarska w Kańczudze. Gdyby inne towarzystwa tak postąpiły, jak wspomniane, to myśl założenia we Lwowie bazaru z pewnością przyszłaby do skutku. — Zarząd uznał za pożyteczne urządzać i popierać wystawy specyalne, które bardzo korzystnie przyczyniają się do obudzenia ruchu przemysłowego i handlowego przez zapoznanie szerszej publiczności z wyrobami krajowemi.

Sprawozdanie zarządu przyjęło zgromadzenie do wiadomości, udzieliło mu absolutoryum, i na wniosek p. Ihnatowicza uchwaliło polecić zarządowi zmianę statutów w tym kierunku, ażeby został wprowadzony w życie fundusz emerytalny i ażeby zarząd dążył do urządzenia nieustającej wystawy przemysłowej. Przyjęto także wniosek p. Miączyńskiego zmierzający do tego, ażeby zarząd poczynił starania, iżby §. 14 ustawy przemysłowej mógł być zastosowany do przemysłowości kupieckiej.

W miejsce wylosowanych i ustępujących członków wybrano do zarządu pp. Mikulińskiego, Hankego, Ihnatowicza, Ostaszewskiego, Riedla Edmunda, Soleckiego Albina, Spożarskiego Jana, Wojczyńskiego Romana, Wczelaka Józefa i Wanga Juliana.

(*m*) **Lwowska Izba handlowo-przemysłowa** odbyła wczoraj II. posiedzenie pod przewodnictwem prezydenta, p. E. Simona i w obecności komisarza rządowego, radcy Namiestnictwa, p. Andahazy'ego. Obecny na posiedzeniu delegat do Rady państwa, p. St. Niemczynowski, na stosowną interpelacyę p. Russmana, dał obszerny pogląd na akcyę Koła polskiego w Wiedniu w sprawie podatku od cukru (która to sprawa jest dostatecznie znaną z relacyj z obrad parlamentarnych), tudzież w sprawie podatku od spirytusu; relacya p. Niemczynowskiego co do tego przedmiotu była zupełnie zgodną z relacyą, jaką szanowny delegat złożył przedwczoraj na wiecu burmistrzów, a które to sprawozdanie streściliśmy wczoraj. Sprawozdanie p. Niemczynowskiego przyjęła Izba do wiadomości.

Na wniosek p. Ruckera, poleciła Izba swojemu Prezydyum zastanowić się nad sposobem uczczenia czterdziestoletniej rocznicy panowania Najj. Pana i przedłożyć stosowne wnioski pełnej Izbie.

Z innych ważniejszych spraw, wczoraj załatwionych, wymieniamy sprawy następujące: Izba uchwaliła poprzeć petycyę lwowskiego towarzystwa szynkarzy, wniesioną do Izby deputowanych i do Koła polskiego, ażeby w nowym rządowym projekcie ustawy przeciw pijaństwu nie mieścił się ustęp, według którego wszystkie szynki mają być zamknięte od godziny 5 po południu w przededniu każdej niedzieli i święta, przez całą niedzielę albo przez cały dzień świąteczny aż do poniedziałku, a względnie dnia poświątecznego. Uchwaliła dalej poprzeć petycyę lwowskiego przełożeństwa fabrykantów likierów i rosolisów, tudzież właścicieli rafineryj i handlarzy spirytusów, wniesioną do Rady państwa i Koła polskiego, a domagającą się, ażeby przed stanowczem załatwieniem projektu ustawy o opodatkowaniu spirytusu, zwołaną została ankieta.

Uchwalono nadto tę ostatnią petycyę rozesłać do wszystkich innych Izb handlowych galicyjskich i do Izby czerniowieckiej z prośbą o poparcie.

Ze względu, że Wydział krajowy nie powołał do składu krajowej komisyi dla spraw przemysłu domowego ani jednego rękodzielnika, uchwaliła Izba odnieść się z ponowną prośbą do Wydziału kraj., ażeby do składu tej komisyi powołał 4 przemysłowców z tych zawodów, które w kraju powinny znaleść poparcie.

Wniosek p. Klarfelda, zmierzający do tego, aby kapitały wylosowane były oprocentowane na rzecz właściciela, aż do podjęcia tych kapitałów (z wylosowanych papierów wartościowych), przekazano właściwej komisyi do zbadania i zdania sprawy.

Z uwagi, że w r. b. może wys. Rząd odkupić od Towarzystwa kolei Karola Ludwika przestrzeń kolejową między Przemyślem a Krakowem, poleciła Izba, na wniosek p. Ruckera, komisyi kolejowej, ażeby na najbliższem posiedzeniu Izby przedłożyła wnioski, co w tej sprawie uczynić należy i jakie w tej sprawie Izba ma zająć stanowisko. Na wniosek tego samego p. radnego uchwaliła Izba wystosować prośbę do wys. Ministerstwa handlu, ażeby kolej bełzecką, a względnie jarosławską zniewoliło do ułożenia takiego porządku jazdy, któryby umożliwił połączenie pociągów, na stacyi w Rawie, nietylko w kierunku do Sokala, ale także w kierunku do Jarosławia; dzisiaj bowiem podróżni chcący udać się w tym lub owym kierunku, muszą czekać w Rawie 24 godzin na najbliższy pociąg.

Załatwiono w końcu bardzo długi szereg spraw, tyczących się ostemplowania ksiąg kupieckich, protokołowania firm handlowych, dyspenzy w myśl § 14 ustawy przemysłowej itd., które to sprawy pomijamy, jako mniej ważne.

*** **Targ zbożowy.** *) Dnia 13 marca 1888 r.

Lwów, pszenica 6·— do 6·65, żyto 4·35 do 4·70, jęczmień browarny 3·80 do 6·—, owies 4·30 do 4.70, groch 5·— do 9·50; wyka 4·50 do 5·—, rzepak 9·50 do 10·—, lnianka —·—, koniczyna czerwona 22·— do 35·—, koniczyna biała 40·— do 48·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 6·— do 6·40, żyto 4·05 do 4·55, jęczmień browarny 4·— do 5·—, owies 4·10, do 4·50 groch 4·— do 9·—, wyka 3·85 do 4·50, rzepak 9·— do 10·—, lnianka —.—, koniczyna czerwona 20·— do 34 —, koniczyna biała 14·— do 36·— koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 6·— do 6·40 żyto 3·80 do 4·45, jęczmień 3·80 do 5·50. owies 3·75 do 4·50, groch 5·— do 9·—, wyka 3·75 do 4·35, rzepak n. 9·— do 9·75, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 20·— do 33·—, koniczyna biała 20·— do 34·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 6·— do 6·55, żyto 4·25 do 4·70, jęczmień 4·30 do 5·65, owies 3·50 do 3·85, groch 4·80 do 8·50, wyka 4·10 do 4·80. rzepak 9·— do 10·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 21·— do 34·—, koniczyna biała 33·— do 46·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od 15·— do 55·— zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, bez odbiorcy.

Okowita gotowa za 10·000 litrów prc. loco Lwów —·— do —·— zł.

Handel zbożowy ogranicza się przeważnie na konsumcyi lokalnej. Eksportowi kupcy trzymają się w rezerwie, gdyż obawiają się nieregularnych transportów.

Usposobienie mdłe.

*) Przedruk wzbroniony.

Wiedeń, 13 marca. (*Telegram Gazety Lwowskiej*). Przypędzono na wczorajszy targ bydła rzeźnego 3304 sztuk opasowego i 537 sztuk chudego, ogółem 3841 sztuk bydła. Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 197 sztuk opasowych i 6 sztuk chudych, z Bukowiny nie przypędzono nic zgoła. Ogółem przypędzono o 1082 sztuk mniej a z Galicyi o 276 sztuk mniej niż zeszłego tygodnia. Przebieg targu był mało ożywiony. Ceny prawie się nie zmieniły. Nie sprzedano 188 sztuk. Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 47 do 51 zł., za towar przedni 52 do 54 zł., węgierskie woły opasowe 48 do 54 zł.; za towar przedni 55 do 59 zł.; a z innych krajów koronnych woły opasowe 49 do 54 zł., a za towar przedni 55 do 59 zł.; krowy 43 do 51 zł., buhaje 48 do 52 zł., za centnar metryczny towaru zabitego; bydło chude płacono 21 zł. do 112 za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pani zabawi w Peszcie do 17-go b. m. i tego dnia wyjedzie z dworca do Wiednia, zkąd w ostatnich dniach b. m. wyjedzie za granicę. Najj. Pani wysłała wspaniały wieniec na trumnę cesarza Wilhelma.

Najdost. Cesarzewicz Rudolf ma dzisiaj wyjechać do Berlina na uroczystości pogrzebowe. Do orszaku Jego Ces. Mości przyłączy się deputacya pułku piechoty nr. 34, którego właścicielem był śp. cesarz Wilhelm.

Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych toczy się dalsza dyskusya nad ustawą o katechetach. O ile dotychczas sądzą, nie wejdzie wniosek szkolny księcia Liechtensteina na porządek dzienny przed świętami. Zapewniają tylko, iż przed feryami wielkanocnemi przeprowadzoną zostanie dyskusya generalna nad budżetem. Sesya po Wielkanocy potrwa dłużej, aniżeli pierwotnie przypuszczano, gdyż Delegacye zbiorą się dopiero z końcem maja.

Konferencya biskupów przedlitawskich uchwaliła — jak donoszą dzienniki — wystosować zbiorowy list pasterski, zalecający wprowadzenie szkół wyznaniowych, jako niezbędnych dla dobra moralnego ludów. W liście tym podziękują biskupi tym posłom, którzy podnieśli w Radzie państwa sprawę szkół wyznaniowych, i wyrażą życzenie, aby katolicy popierali ich dążności w tym kierunku przez wznoszenie jak najliczniejszych petycyj.

Z Berlina donoszą, iż ostatnie wypadki oddziałały niekorzystnie na stan zdrowia ks. Bismarcka.

France protestuje stanowczo przeciw paszkwilom, które policya francuska w Paryżu skonfiskować musiała, a które uwłaczały pamięci cesarza Wilhelma. *France* oświadcza z tego powodu: „Jesteśmy świadomi nienawiści naszej ku Niemcom i znamy jej przyczyny, ale sprawa nasza nie może zyskać na podobnych manifestacyach."

Do tego protestu przyłącza się cała poważniejsza prasa francuska.

Dzienniki o kierunkach skrajnych nawołują do czynności, mówią o potrzebie silnego rządu we Francyi, i o ile w dowodzeniach tych nie wychodzą z granic przyzwoitości, znajdują uznanie także w szerszych kołach.

Włoski dziennik urzędowy ogłosił rozporządzenie królewskie, które ustanawia dwudziesto-dniową żałobę dworską od dnia 11 b. m. — Na pałacu królewskim, jakoteż na wszystkich gmachach rządowych powiewać będą chorągwie żałobne przez trzy dni.

Stowarzyszenie włoskiej prasy peryodycznej zaniosło ambasadorowi Niemiec kondolencyę z powodu śmierci cesarza Wilhelma i wyrazy gorącej sympatyi dla cesarza Fryderyka. — W tych dniach w lokalu pomienionego stowarzyszenia odbędzie się odczyt o działalności zmarłego cesarza i jego wpływie na rozwój wypadków w Europie.

Według *Agencyi Stefaniego*, obiegała w Massawie pogłoska, że Ras Alula przybył w połowie ubiegłego tygodnia do Asmary, a Negus wczoraj zbliżył się miał do Wokitba, o 10 kilometrów od Asmary.

Depesza brukselska potwierdza wiadomość o wyjeździe króla Leopolda do Berlina. Telegram z niedzieli donosi o tem w formie kategorycznej.

Król Leopold jedzie w towarzystwie księcia Walii i duńskiego następcy tronu do Berlina, ażeby przyjąć udział w uroczystym obchodzie pogrzebowym cesarza Wilhelma.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Cesarz Fryderyk Wilhelm.

Berlin, 13 marca. *Reichsanzeiger* ogłasza proklamacyę cesarza Fryderyka, wydaną pod dniem 12 b. m., w której powiedziano: Bezpiecznie opierając się na własnej sile, stoją Niemcy szanowane w radzie ludów, i pragną tylko cieszyć się nadal uzy-

skanym pokojowym rozwojem. Wszystko to zawdzięczają Niemcy cesarzowi Wilhelmowi, który był zawsze przejęty wielkością swego zadania. Poświęcę wszystkie moje siły, aby prowadzić dzieło w duchu zmarłego monarchy. Starać się będę uczynić Niemcy puklerzem pokoju i w porozumieniu z rządami związkowemi oraz organami konstytucyjnemi Niemiec i Prus krzewić dobro kraju niemieckiego.

Wiedeń, 13 marca. *Wiener Ztg.* ogłasza w części nieurzędowej pismo ks. Bismarcka z dnia 10 b. m. do Ministra spraw zagranicznych, hr. Kalnoky'ego, w którem, odnośnie do serdecznego udziału Austro-Węgier w ciężkiej żałobie Niemiec, powiedziano: Jest to wielką pociechą widzieć, jak głębokie korzenie zapuściła przyjaźń monarchii niemieckiej w sympatyach ludów ściśle z nami połączonego państwa sąsiedniego. Żywe i z własnego natchnienia pochodzące wyrazy sympatyi świadczą ponownie o sile związków przyjaźni, które łącząc ludy obu państw są nierozerwalne, albowiem opierają się na silniejszych niż pisane traktaty podstawach na niezwzruszonej podwalinie tożsamości interesów, tradycyj i uczuć ludów.

P. Minister hr. Kalnoky odpowiedział pod dniem 11 b. m. co następuje: „Telegram ks. Bismarcka, który wspomina w sposób tak ciepły i serdeczny o współudziale austro-węgierskiej Monarchii, otrzymałem z prawdziwem zadowoleniem i składam za niego podziękowanie. Wielkiego to jest znaczenia dla obu państw sąsiednich, i pełną podniosłości pociechą dla przyszłych czasów, iż związek między oboma państwami, którego źródłem jest serdeczna przyjaźń i mądrość Monarchów, starających się niezmordowanie o dobro swych ludów, zapuścił w przeciągu lat kilku tak głębokie korzenie, iż dzisiaj bolesne uczucia ludu niemieckiego znajdują tyle gorący odgłos we wszystkich częściach naszej Monarchii. Zarówno silnie i niewzruszenie, jak dynastye, stać będą obok siebie także ludy obu państw, zgodne w tem przeświadczeniu, iż węzły przyjaźni, nawiązane w interesie pokoju rękoma tylu mądrych mężów, przetrwają wszystkie próby, tak teraz, jak w przyszłości. Z najzupełniejszem zaufaniem widzą Austro-Węgry w cesarzu Fryderyku dostojnego, godnego następcę ś. p. cesarza, i niemniej serdecznego przyjaciela swego Monarchy i Jego ludów.

Berlin, 13 marca. Według dzienników wieczornych, nadał cesarz Fryderyk cesarzowej małżonce i ministrowi Friedbergowi order Czarnego Orła.

Berlin, 13 marca. (*Tel. pryw.*) Wydane w nocy orędzie Cesarza Fryderyka do kanclerza państwa, jako długoletniego i wielokrotnie doświadczonego pierwszego sługi, wiernego i dzielnego doradcy zmarłego cesarza, któremu cesarz i jego dom obowiązani są do gorącej wdzięczności, udziela temuż punktów zapatrywania, jakie mają być podstawą dla postępowania rządu. Porządek konstytucyi i spraw państwa niemieckiego i królestwa pruskiego muszą być o ile można zachowane przed wstrząśnieniami. Konstytucyjne prawa wszystkich związkowych rządów, jakoteż parlamentu mają być szanowane z całą sumiennością, ale nawzajem wymaganem jest od nich równe uszanowanie dla praw cesarskich. Najwyższem prawem ma być dobro publiczne. Najpewniejszą rękojmią nieprzerwanego rozwoju zadań rządowych jest utrzymanie siły zbrojnej kraju, wypróbowanej armii i rozkwitającej marynarki. Cesarz przyrzeka rządzić państwem niemieckiem i królestwem pruskiem sumiennie według konstytucyi państwa i królestwa, i chce utrzymać w zupełności uznawaną od wieków w jego rodzinie, jako świętą, zasadę tolerancyi religijnej. Cesarz chce popierać dalej jak najgoręcej wszelkie usiłowania około podniesienia ekonomicznej pomyślności różnych warstw społecznych. Cesarz przywiązuje wagę do wychowywania młodzieży na zdrowej podstawie bojaźni Bożej i prostej moralności. Cesarz przemawia za najmożliwszą oszczędnością w administracyi, uważa samorząd większych i mniej szych związków w państwie za rzecz korzystną, zaznacza jednak jako rzecz godną zbadania, ażali ich prawo nakładania podatków nie obciąża jednostek stosunkowo zanadto. Również rozważenie sprawy uproszczenia ustroju władz przyjąłby cesarz z szczególnem zadowoleniem.

Cesarz będzie się starał o bogaty rozkwit sztuki niemieckiej i oświaty u ludu niemieckiego. W urzeczywistnieniu tych zamiarów liczy cesarz na często wypróbowane oddanie się i poparcie, i wielokrotne doświadczenie księcia kanclerza państwa, na wspólną działalność organów państwowych, pełną zaparcia się działalność parlamentu, wszystkich władz — i kończy tak: „Nie pragnąc czynów wielkich, przynoszących blask i sławę, będę zadowolony, jeżeli kiedyś o moich rządach powiedzą, że były dla mego narodu dobroczynne, dla kraju pożyteczne, a dla państwa błogie".

Berlin, 13 marca. Książę Bismarck udawał się wczoraj o godzinie 2giej do Charlottenburga, celem złożenia raportu cesarzowi Fryderykowi.

Berlin, 13 marca. Cesarz Fryderyk, mimo nużącej podróży i wzruszenia moralnego przepędził noc bardzo dobrze, nie czuje żadnych dolegliwości, oddech jest lekki, lokalne objawy chorobliwe nie zmieniły się. Dalsze biuletyny będą na rozkaz cesarski wydawane tylko od czasu do czasu.

Berlin, 13 marca. (*Tel. pryw.*) Srożą się tutaj śnieżnice; obawiają się, że wpłynie to niepomyślnie na stan zdrowia cesarza Fryderyka.

Pierwszym aktem nowego panującego było udzielenie orderu Czarnego orła swej małżonce, cesarzowej Wiktoryi.

Manifest cesarski ogłoszony w osobnym dodatku, został jak najlepiej przyjęty.

Złożenie przysięgi ma nastąpić w sobotę, pisemnie.

Stan zdrowia cesarza nie zmienił się. Na właściwą chorobę nie wywierają żadnego wpływu znużenia nerwowe, również zmiana klimatu nie oddziaływa na rozwój choroby. Wszystko to jednak może wpłynąć niekorzystnie na proces oddechania i sprowadzić chorobę płuc.

Nordd. Allg. Ztg. donosi, że ks. Bismarck czuje się wskutek ostatnich przejść niezdrów i będzie jakiś czas musiał wstrzymać się od zajmowania się sprawami państwowemi.

Berlin, 13 marca. W Izbie panów odczytał prezydent znane pismo ministerstwa stanu, zawierające reskrypt dziękczynny cesarza Fryderyka, przyczem dał wyraz głębokiej boleści z powodu śmierci cesarza Wilhelma, a jak najlepszych życzeń dla cesarza Fryderyka, i prosił o upoważnienie do złożenia cesarzowi zapewnienia uczuć najwierniejszej uległości i przywiązania Izby. Przemówienie zakończył prezydent trzykrotnym okrzykiem na cześć cesarza, który został powtórzony z zapałem.

Po śmierci cesarza Wilhelma.

Berlin, 13 marca. Panuje tu od wczoraj wieczora ogromny ruch ludności. Niezliczony, nieprzerwany tłum ciągnie ku tumowi, by złożyć na trumnie cesarskiej wieńce nieprzeliczone. Pomiędzy wieńcami złożonemi w komnacie śmiertelnej odznacza się wieniec, przesłany przez nadwornego ogrodnika z polecenia Najjaśniejszej Pani Cesarzowej Elżbiety, który jest nadzwyczajnej piękności.

Pogrzeb cesarza ma się odbyć w piątek w południe.

Berlin, 13 marca. Cesarzowa Wiktorya odwiedziła wczoraj wraz z córkami cesarzowę Augustę, a w tumie bawiła dłuższy czas u trumny cesarza.

Berlin, 13 marca. (*Tel. pr.*) Prawie wszystkie dzienniki tutejsze konstatują, że śmierć cesarza Wilhelma nie wpłynie na kierunek polityki Niemiec.

Petersburg, 13 marca. Na obchodzie pogrzebowym w Berlinie zastępować będzie cara następca tronu, a prócz tegoż udają się tam ks. Mikołaj i Michał, deputacya wojskowej świty carskiej, złożona z generalnego adjutanta ks. Szachowskiego, generała Freederiksa, adjutanta przybocznego Obolewskiego, rotmistrza Beckendorffa, wreszcie deputacye trzech pułków, których właścicielem był zmarły cesarz Wilhelm.

Kraków, 13 marca. (*Tel. pr.*) Wisła opadła wczoraj o jeden metr. Wylewy wyrządziły znaczne szkody nie tyle w samem Podgórzu, ale raczej w miejscowościach sąsiednich, jak Dębniki. Obawiają się powtórzenia się wylewów. W skutek deszczu i zerwania mostu kolejowego, komunikacya między Dębicą a Rozwadowem, a także między Rawą i Sokalem przerwana.

Wiedeń, 13 marca. Komisya budżetowa uchwaliła pozycyę: Szkoły średnie, po wyłuszczeniu przez p. Ministra oświaty, dr. Gautscha, powodów zniesienia wyższych klas w niektórych szkołach średnich Czech. P. Minister oświadczył, iż popieranie przemysłowego kierunku kształcenia w Galicyi uważa za wysoce ważne dla kraju i państwa, i przyznaje, iż ze strony Galicyi wiele już w tym względzie uczyniono. Rząd będzie uważał za obowiązek swój, poświęcać ciągle uwagę swoją podniesieniu przemysłowej nauki w Galicyi i, o ile możności, uwzględniać życzenia, jakieby pojawiły się w tym kierunku.

Wiedeń, 13 marca. (*Tel. pryw.*) Biskupi austryaccy przedłożyli już 30 stycznia b. r. hr. Taaffemu obszerne promemorya o charakterze szkół ludowych i seminaryach nauczycielskich.

Peszt, 13go marca. (*Tel. pr.*) Reprezentanci gorzelni rolniczych węgierskich odbyli wczoraj posiedzenie i postanowili przyjąć w zasadzie projekt reformy podatku spirytusowego, a zarazem wnieść tylko memoryał do Izby deputowanych z prośbą o pewne modyfikacye projektu.

Berlin, 13 marca. Według *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* książę Bismarck skutkiem wzruszeń, doznanych w ostatnich dniach, czuje się w zdrowiu nadwątlonym. Śmierć cesarza dotknęła kanclerza nie tylko moralnie, lecz pobudziła do wystąpienia starego cierpienia żył (*venen*). Skutkiem tego stanu ks. kanclerza, towarzyszył księciu wczoraj do Lipska dr. Schweninger, według którego zapatrywania wymaga zdrowie ks. kanclerza niezbędnie spokoju i ograniczenia się w załatwianiu spraw.

Paryż, 13 marca. W Izbie deputowanych, przy obradach nad budżetem, w rubryce dochodów, żąda minister Tirard, ażeby przed dyskusyą nad wnioskiem komisyi budżetowej w sprawie ceł od wina i moszczu, wynoszących 170 milionów, przystąpiono do obrad nad wnioskami o kompensacie niedoborów. Deputowany Roche wniósł przyjęcie budżetu dochodów *en bloc* według pozycyj przeszłorocznych. Wniosek ten odrzucony został 261 głosami przeciw 251, niezbędne więc będzie ponowne zawotowanie prowizoryum w budżecie.

Rzym, 13 marca. Prezes gabinetu, Crispi, odpowiadając na wniesioną przed kilku dniami interpelacyę o akcyi dyplomatycznej Włoch w sprawie bułgarskiej, oświadczył: Faktem jest, że Niemcy znajdują się w kwestyi bułgarskiej w położeniu sprzecznem z Włochami. Dowodzi to tylko, że przyjęte przez Włochy alianse nie utrwalają dla państwa pozycyi serwilistycznej. Włochy są sprzymierzeńcem Mocarstw Europy środkowej w celu utrzymania pokoju, ale we wszystkich innych kwestyach zachowują politykę własną, samodzielną. Włochy troszczą się tem bardzo mało, ażeby wiedzieć, kto będzie księciem Bułgaryi, ale bardzo im to na sercu leży, ażeby popierać każdy kraj, który rewindykuje swoją narodowość. Włosi nie mogliby zapomnieć plebiscytowego pochodzenia swojej Monarchii.

Rzym, 13 marca. Następca tronu włoskiego odjechał dziś z Rzymu do Berlina.

Sofia, 13 marca. Krążą tu pogłoski, że odpowiedź na notę turecką odroczono.

Sofia, 13 marca. (*Tel. pryw.*) Konferencye rady ministrów, w sprawie odpowiedzi na notę Turcyi, odbywają się dalej, ale bez skutku. Dotychczas żadnego postanowienia nie powzięto; jedynie w drodze prywatnej polecono agentowi bułgarskiemu w Konstantynopolu zakomunikować w. wezyrowi, że książę Koburg nie myśli ustępować, i że nie jest w interesie Turcyi pozbywać się księcia, który zawsze wykonywa wiernie swoje obowiązki względem Wys. Porty.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 12 marca 1888, godzina 1 min. 35. Alp. Tow. górn. 29·—, Węg. akcye kredyt. 269.50, Akcye anglo-austr. 100·25, Akcye banku Union 188·50. Akcye kolei Karola Ludwika 190·75. Akcye kolei północnej 247·20 Akcye kolei południowej 73·—, Akcye kolei Alföld 214· . Akcye kolei Elżbiety 214·50 Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej 207.—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 152·— Wiedeńskie losy 132·—. Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·25, Losy regulacyi Cisy —·—, Losy tureckie —·—, 4 prc. węgierska renta złota 96·15, Akcye związkowego banku 81·75, akcye banku obrotowego —·—, akcye kolei państwowej —·—, rubel papierowy 1·02·50, węgierskie losy 83·10, marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·—, akcye tytoniowe 85·25, akcye banku dla krajów koronnych 205 50. Usposobienie silne.

Wiedeń, 11 marca 1888, godzina 10 m. 30. Akcye kredytowe 267·70, anglo-austr. —·—, Unionbank 188·25, kolej Karola Ludwika 191·—, Południowa 73·—, renta papierowa —·— 5 pr. gal. hip. listy zastawne 99·— gal. obl. indemn. —·—, do —·—, — pr. listy zastawne banku krajowego 91·—, —— pr. pożyczka krajowa z r. 1883 —·—, Napoleondor 10·04·50, rubel papierowy —·—. Usposobienie mocne.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki.

Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 minut 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 minut 35 przed południem pociąg mięszany, o godz. 7 minut 6 wieczór pociąg lokalny.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy pociąg osobowy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano pociąg osobowy i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 59 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy a o g. 1 m. 35 w nocy pociąg osobowy.

Ze Stanisławowa: do Lwowa o godz. 6 min. 36 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 9 min. 29 pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 m. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany, o godz. 8 m. 10 rano pociąg lokalny.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociag pospieszny o godz. 12 min. 22 w południe pociąg mięszany i o godz. 11 m. 6 w nocy pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 m. 25 wiecz. pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze: o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg osobowy.

Do Stryja: o godz. 8 min. 4 wieczór i o godz. 11 minut 47 przed południem pociąg osobowy a o godz. 6 min. 30 rano pociąg osobowy.

Do Stanisławowa: ze Lwowa o g. 9 min. 34 rano pociąg pospieszny, o godz. 6 min. 35 wieczór pociąg osobowy i o godz. 5 min. 20 wieczór pociąg pospieszny.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go stycznia 1888
Zegar peszteński

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 11 min. 27 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stanisławowa i Husiatyna.

Godz. 7 min. 44 wieczór pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa i Zwardonia.

Godz. 6 min. 10 przed połud. pociąg osobowy do Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Lwowa:

Godz. 8 min. 39 przed połud., pociąg osobowy ze Zwardonia, Chyrowa i Stryja.

Godz. 4 min. 15 po połud. pociąg osobowy z Chyrowa, Stryja, Husiatyna, Stanisławowa.

Godz 1 min. 15 w nocy, pociąg osobowy z Husiatyna, Stanisławowa, Chyrowa, Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Stanisławowa:

Godz. 8 min. 35 przed połud., osobowy pociąg z Husiatyna.

Godz. 9 min. 02 przed połud., osobowy pociąg ze Zwardonia i Stryja.

Godz. 5 min. 37 po południ. pociąg osobowy z Husiatyna.

Godz. 5 min. 51 po połud, osobowy pociąg z Chyrowa, Lwowa, Stryja.

Odjazd ze Stanisławowa:

Godz. 9 min. 45 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Lwowa i Chyrowa.

Godz. 9 min. 58 przed połud osobowy pociąg do Husiatyna.

Godz. 6 min. 28 wieczór, pociąg osobowy do Stryja, Lwowa i Zwardonia.

Godz. 6 min. 54 do Husiatyna.

Przychodzą do Ławocznego:

Godz. 11 min. 18 przed połud. ze Lwowa i Chyrowa pociąg mięszany.

Odjazd z Ławocznego:

Godz. 6 min. 23 wieczór, pociąg mięszany do Stryja, Lwowa, Zwardonia i Chyrowa.

Przyjechali do Lwowa

dnia 12 i 13 marca 1888.

Hotel Europejski.

Pp. dr. Czesnak z Tarnopola, K Zwolski z Tarnopola, W. Skibiński z Glinian, dr. L. Cwiklicer z Dobromila, F. Nawacki z Podgórza.

Pp. dr. H, Maliszewski z Oleszyc, H. Czajkowski z Bóbrki, J. Kohn z Węgier.

Hotel Francuski

Pp. B. Berger z Francyi, L. Panassie z Francyi, W. Jacounine z Rossyi J. Strisower z Jarosławia.

Pp. dr. M Hirschler z Bóbrki, J. Kretschmer z Berlina, L. Perrin z Wi... nia, J. Brock z Lincu, L. Durand z Fr... cyi, G. Piram z Liworna.

Hotel Warszawski.

Pp. J. Sokołowski z Kałusza, W. S... rzyński z Słochiń, Z. Gutkowski z ... browny, W. Traczewski z Czerniowiec.

Pp. P. Pinalski z Jasła, M. Ros... strauch z Lindenthala, ks. W. Janowicz ... Łuki.

Hotel Angielski.

Pp. F. Stanek z Wiszenki, A. S... leński ze Stubna.

W teatrze hr. Skarbka

We wtorek dnia 13 marca. 1888.

CARMEN

opera w 4 aktach, słowa Henryka Meilhac... Ludwika Halevy'ego muzyka Jerzego Biz...

O S O B Y:

Carmen	* * *
Don José, siarżant	pan Vicini
Escamillo, toreador	pan Nolli
Zuniga, oficer	pan Łomiński
Morales, sierżant	pan Koncew...
Micaela, dziewczyna wiejska	panna Mansour
Dancairo } przemytnicy	pan Kiezman
Romendado } przemytnicy	pan Senowski
Frasuita } cyganki	pani Kasprowicz
Mercédès } cyganki	panna Babińska

Żołnierze, cyganie, cyganki, przemytnicy, ro... z fabryki cygar, lud, chłopcy. Rzecz dzieje się ... Hiszpanii w roku 1820

W roli Carmen wystąpi pierwszy raz ... scenie panna MIRA HELLER.

Początek o godzinie 7 wieczorem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 12 marca 1888.

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
	złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	—	—	193	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	—	—	209	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	—	—	281	—
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—	—	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	96	50	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	99	—	100	50
Banku kraj. 4½ pr. wa. łos. 51 l.	91	—	92	50
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	40	100	50
„ „ „ 4 pr. w. a.	—	—	95	—
„ „ „ 5 pr. łos. w 37 l.	99	40	100	50
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. łos 41½ l.	—	—	91	—
„ „ 4½ prc. „ „ 52	91	40	92	40
„ „ 4 prc. „ „ 56	—	—	89	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 prc.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi		—	48	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. łos. w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	100	—	101	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wal	99	50	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. wa. I emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	—	—	105	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	87	50	89	—
5. Losy miasta Krakowa	—	—	19	—
„ „ Stanisławowa	—	—	35	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	91	6	01
Dukat cesarski	5	93	6	03
Napoleondor	10	01	10	11
Półimperiał	10	36	10	46
Rubel rossyjski srebrny	1	40	1	50
„ „ papierowy	1	01¼	1	03¼
100 marek niemieckich	62	10	62	75

(bez kupona — bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 0 marca 1888.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	77.40	77.60
luty sierpień	77.40	77.60
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	78.70	78.90
kwiecień-październik	78.85	79 05
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	130.50	131 —
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	131 75	132.25
„ „ 1860 po 100 złr 5 prc.	137.—	138.
„ „ 1864 po 100 złr.	163.75	164.25
„ „ 1864 po 50 złr.	163.60	164.10
Renty Com. po 42 litr. austr.	159.—	160.—
Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	92.35	92.55
Austr. renta zł. wolna od podat. 4pr.	107.75	107.95
2. Obligacye indem. 5 prc. (za złr. m. k.)		
Czech	109.50	—.—
Bukowiny	101.50	102.25
Galicyi	100 25	101.25
Niższej Austryi	109.50	—.—
Siedmiogrodu	103.75	104.50
Węgier	104.—	104.80
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	99.50	100.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	267.30	267.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	510.—	520.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. ban. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	856.—	858.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	——	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	350. —	352.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2462.—	2467.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	191.25	191.75
Lwów-Czern. kol. i po 200 zł. wa. war.	206.50	207.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	215.—	215.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a	73.50	74.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	155.25	156.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	127. 5	127.50
„ „ „ premiowe po 3 prc.	101.50	102.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	78.—	82.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	92.50	93.—
„ „ „ „ po 5 prc.	99.40	99.80
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.40	99.80
Banku krajow. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	91. –	92.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi	99.50	100.50
Gal. banku hip. po 5 prc. w 40 l. wyl.	96.50	97.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 prc.	101.50	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	100.75	101.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł 5 pr. w. a.	96.—	96.60
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	99.—	99.70
„ „ po 100 zł. w. a.	101.80	102.40
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	97.40	97.70
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	95.60	96.20
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	77.20	77.60
z r. 1884	85.—	85.75
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	95.30	95.80
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.25	178.75
Clarego po 40 zł. m k.	51.50	52.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	117.—	118.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	28.75	29.75
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.—	
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	21.50	
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	54.50	
Palfiego po 40 zł. m. k.	49.—	
Czerwon. krzyża aust Tow. po 10 zł.	17.	
„ węgiersk. po 5 zł.	11.40	
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	21.—	
Salma po 40 zł m. k.	59.50	
St. Genois po 40 zł. m. k.	59.—	
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	34.—	
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	137.50	
„ po 50 zł. w. a.	70.50	
Waldsteina po 20 zł. m. k.	40.—	
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	47 50	
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	
Frankfurt za 100 mark w. p n.	—.—	
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	
Londyn za 10 ft. szt.	127.—	
Paryż za 100 ft.	50.27.50	

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.99.—
„ pełnej wagi	5.94.—
Korona	—.—.—
20 frankówka	10.04.50
Rossyjski półimperiał	10.38.—
Talar związkowy	—.—.—
Srebro	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 12. marca 1888.

	zł.
Jednolity dług państwa w banknotach	77
„ „ „ w srebrze	78
Renta w złocie	108
5 prc. austr. renta marcowa	92
Akcye banku wiedeńskiego	857
„ „ kredytowego	265
Londyn	126
Napoleondor	10
Dukat cesarski men.	5
100 marek niemieckich	62

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 643 (1529 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 19 kwietnia 1888 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 24 maja 1888 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 95 według wyk. hip. 236 gminy Kiernicy Michała Gałuszki własnej na rzecz Zakładu kredytowego włość. pto 211 złr. 36 ct. z pn.

Cena wywołania 250 złr.

Wadyum 25 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanowiono kuratorem notaryusza Henzego w Gródku.

Gródek, 2 lutego 1888.

L. 686 (1569 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dubiecku ogłasza, że dnia 16 kwietnia, 14 maja i 18 czerwca 1888 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w ck. sądzie powiatowym w Dynowie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod lk. 160now./416star. w Dynowie położonej, ciała hip. niestanowiącej Goldy Schild i Abrahama Schilda własnej na zaspokojenie przyznanej Chanie Landau sumy 23 złr. wa. z pn.

Cena wywołania 80 złr.

Wadyum 8 złr. wa.

Do ułożenia ułatwiających warunków ustanowiono termin na dzień 18 czerwca 1888 godzinę 4 z południa a Izraela Schreiera w Dynowie kuratorem niewiadomych wierzycieli.

Resztę warunków sprzedaży można przejrzeć w registraturze c. k. sądu powiatowego w Dynowie.

Dubiecko, dnia 28 lipca 1887.

L. 1054 (1582 1—3)

W dniu 18 kwietnia 1888 i 16 maja 1888 zawsze o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 43 w Ustyanowej położonej według wykazu hipotecznego l. 73 Jana Kubryna własnej na zaspokojenie wierzytelności banku włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 6 rat po 9 złr. i reszty kapitału 78 złr. 90 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 500 złr., a wadyum 50 złr.

Realność ta na pierwszym terminie sprzedaną zostanie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim terminie i niżej takowej.

Bliższe warunki są do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Karola Morwitza notaryusza w Ustrzykach.

C. k. sąd powiatowy
Ustrzyki, 28 lutego 1888.

L. 3849. (1563 1—3)

C. k. sąd krajowy ogłasza, iż w dniu 18 kwietnia i 16 maja 1888, o godzinie 10 przed poł. odbędzie się w gmachu sądowym egzekucyjna sprzedaż realności lk. 510 dz. I w Krakowie, masy spadkowej śp. Maryi Sudorskiej własnej, a orzeczeniem Magistratu miasta Krakowa z dnia 29 czerwca 1886 l. 7362 za pustkę uznanej.

Cena wywołania 243 zł. 20 ct., wadyum 24 zł. 32 ct.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Dadlez.

Kraków, 17 lutego 1888.

L. 8295 (1557 1—3)

W dniu 19 kwietnia i 24 maja 1888 odbędzie się w tutejszym sądzie każdym razem o godzinie 10 przed południem celem uzyskania dla ck. uprzyw. Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi kwoty 71 złr. 94 ct. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż niestanowiącej ciała tabularnego realności dłużnika Dmytra Litwiniuka własnej p... l. 219 subrep. 132 w Sołotwinie położ... z tem iż realność ta na pierwszym te... minie tylko wyżej ceny szacunkow... lub za takową, zaś przy drugim termi... licytacyjnym także niżej ceny szacunkow... za jakąkolwiekbądź kwosę najwięcej ofia... jącemu sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 250 złr.

Zakład 25 złr.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt opisania i ocenienia przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Sołotwina, dnia 19 grudnia 1887.

L. 9013. (1545 1–...)

C. k. sąd powiatowy w Podgórzu ... daje do wiadomości, że w sprawie Mojżesza ... Rittermana przeciw Wojciechowi Rokicie ... 65 zł., odbędzie się sprzedaż połowy re... ności lwh. 180 w Piaskach wielkich, d... 18 kwietnia i 23 maja 1888, o godzinie ... przed południem w tut. sądzie.

Cena szacunkowa wynosi 615 zł

Wadyum 61 zł.

Warunki można w sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.
Podgórze, dnia 2 stycznia 1888.

L. 8227. (1538 2—3)

W celu zaspokojenia pretensyi Heni Webel w kwocie 200 zł. aw z pn., przedsięwziętą zostanie w dniu 3 i 30 kwietnia 1888, każdym razem o godz. 10 przed południem w tusąd. gmachu przymusowa publiczna sprzedaż realności w Monasterzyskach pod l. k. 94 położonej wedle dom. I. pag. 392 num I. haer., do masy leżącej Herscha Schichnera należącej, realność ta zostanie na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Cena wywołania 2250 zł. aw.

Wadyum 10 prc.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli i tych, którymby uchwała licyt. doręczoną być nie mogła, c. k. notaryusz Maksymilian Heldenburg w Monasterzyskach.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Monasterzyska, 21 października 1887.

L. 6679. (1528 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Cieszanowie ogłasza, że w sprawie Judy Freuera pto 18 zł. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym relicytacya realności pod lk. 516 w Cieszanowie położonej, wyk. hip. 704 księgi gr. tejże gminy objętej, Jędrzeja Ciepłego własnej, a to na dniu 4 kwietnia 1888, o godz. 10 z rana

Cena szacunkowa wynosi 85 zł, wadyum 8 zł. 50 ct. wa.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i reszta warunków mogą być w registraturze przejrzane.

Kuratorem dla wierzycieli nieobecnych ustanowiono tutejszego c. k. notaryusza p. Józefa Mikułowskiego.

Cieszanów, 25 listopada 1887.

L. 7947. (1549 2—3)

W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się na prośbę Michała Fortuny celem zaspokojenia wierzytelności 30 zł. wa. z pn., publiczna sprzedaż trzeciej części realności pod l. k. 214 w Skolem położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Piotra Tyczyńskiego własnej, w dwóch terminach: dnia 5 kwietnia i 3 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem pod następującemi warunkami:

1. Cena wywołania stanowi kwota 590 zł. wa., zakład 30 zł. wa.

2. Na pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim terminie także i niżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Resztę warunków, wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Skole, 30 grudnia 1887.

L. 4822. (1547 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 11 kwietnia i 16 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla Kupnowic l. 58 objętą, Piotra i Maryny Gordyachów własną, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi 26 rat po 18 złr. z pn. wynoszącej.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś na drugim także i niżej ceny wywołania sprzedaną.

Cena wywołania 583 zł.

Wadyum 58 zł. 30 ct.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przrejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, 21 grudnia 1887.

L. 408. (1550 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Tarnobrzegu przeprowadzi w dniu 7 marca 1888 wyżej ceny szacunkowej zaś w dniu 11 kwietnia 1888 także niżej takowej każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną sprzedaż realności pod nr k. 65 i 70 w Baranowie wykazami hip. l. 243 i 245 objętych Władysława Szymanowskiego własnych na rzecz c. k. dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie pto. 1014 zł. 23 kr. zpn.

Cena wywołania realności wykazem hip. l. 243 objętej wynosi 250 zł. zaś realności wykazem hip. l. 245 objętej wynosi 320 zł.

Wadyum 10 prc.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony Aleksander Kraus.

Tarnobrzeg, dnia 15 grudnia 1887.

L. 3532. (1530 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 12 marca 1888 i 16 kwietnia 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tymże sądzie sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod lk. 40 w Skomielny białej położonej, dłużników małoletnich spadkobierców po śp. Wojciechu Miżniku, a to Sebastyana, Wiktoryi i Anny Miżników tudzież Reginy Miżnik własnej, ze wszystkiemi do tej realności należącemi gruntami i innymi przynależytościami celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 192 zł. a. w. zpn.

Cena wywołania 400 zł. aw.

Wadyum 40 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Wawrzyniec Bal wójt w Skomielny białej.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Jordanów, dnia 18 listopada 1887.

L. 278. (1532 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 9 kwietnia 1888 za cenę szacunkową lub powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 9 maja 1888 nawet poniżej takowej, licytacya realności lk. 25 Jakima Witryka własnej, ciała tabularnego niestanowiącej w Starzyskach położonej na rzecz Jacka Kozaka pto. 219 zł. 20 cnt. zpn.

Cena wywołania 439 zł.

Wadyum 43 zł. 90 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych wierzycyli realnych ustanowiono kuratorem c. k. notaryusza Mikołaja Hołuba.

C. k. sąd powiatowy

Jaworów, 8 lutego 1888

L. 7377 (1543 2—3)

Ogłasza się, że w dwóch terminach dnia 22 marca 1888 i 26 kwietnia 1888 w tutejszym sądzie odbędzie się przymusowa sprzedaż realności lwh. 911 i 22 ks. gr. gm. kat. Niepołomice objętych.

Cena szacunkowa pierwszej realności 5088 złr. drugiej 4875 złr.

Zakład 509 złr. i 488 złr.

Resztę warunków, wyciągi hipoteczne i protokół oszacowania przejrzeć można w sądzie.

Niepołomice, dnia 10 stycznia 1888.

L. 11201 (1551 2—3)

Zawiadamia się iż w sądzie tutejszym odbędzie się w dniu 20 marca i 24 kwietnia 1888, o 9 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż posiadłości wyk. hip. 34 i 200 tudzież $^1/_5$ części posiadłości wyk. 35 ks. gr. gminy Nadbrzezie objęte; Michała Zięby tudzież Mateusza Szymańskiego własnej celem zaspokojenia wierzytelności Jeremiasza Haara w kwocie 150 złr. wa. z pn. z tem iż na pierwszym terminie posiadłości te wyżej lub za jaką bądź cenę sprzedane zostaną.

Cena szacunkowa 451 złr.

Wadyum 45 złr.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądu.

Tarnobrzeg, 30 grudnia 1887.

L. 28408 (1527 2—3)

Dnia 20 marca 1888 o godzinie 10tej przed południem odbędzie w B. nr. 5 przymusowa relicytacya szybów nr. 3413, 3414, 3415, 3416, 3417, 3418, 3419, 3420, 3421, 3422, 3423, 3424, 546, 503, 1753, 1754, 1878, i 1879 w Borysławiu położonych Abrahama Waldingera własnych a przez ogólno-rolniczy Zakład kredytowy dla Galicyi i Bukowiny na publicznej licytacyi dnia 8 czerwca 1886 odbytej nabytych za 8405 zł. w sprawie Juliusza Matkowskiego przeciw Abrahamowi Waldinger o 3500 złr. wa.

Cena szacunkowa wynosi 24830 złr.

Wadyum 1242 złr. wa.

Sprzedaż nastąpi za jakąkolwiekbądź cenę.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Popławski z Drohobycza.

C. k. sąd powiatowy

Drohobycz, 30 grudnia 1887.

L. 1421 (1511 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. pow. austr. Zakładu kredytowego ziemskiego we Wiedniu ze skryptu dłużnego z dnia Tarnów 7 listopada 1866 mianowicie resztę raty płatnej dnia 1 października 1886 w ilości 352 franków 5 centów z prowizyą zwłoki po 6prc. od 25 lutego 1887 raty płatnej dnia 1 kwietnia 1887 w kwocie 468 franków 75 ct. z prowizyą zwłoki po 6prc. od 1 kwietnia 1887 reszty kapitału pożyczkowego w kwocie 8704 franków 95 ct. z procentem po 5⁷/₁₀ 0prc. z prowizyą od 1 października 1887 i kosztów obecnej egzekucyi 31 złr. 23 ct. wa. i dalszych, zarządza przymusową sprzedaż dóbr Gombiczyna Część I. w powiecie Pilzno położonych do dłużników hip. Adeli z Dzierzyńskich Gembickiej i Józefa Dzierzyńskiego należących w gmachu sądowym w dwóch terminach, a mianowicie w dniu 16 kwietnia 1888 i w dniu 14 maja 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość wypośrodkowana 15.000 zł. wa. poniżej której w terminie pierwszym dobra sprzedane nie będą.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 1500 złr. wa.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze ck. sądu obwodowego.

O tem zarządzeniu otrzymują zawiadomienie obydwie strony ck. Prokuratorya skarbu we Lwowie, wierzyciele hipoteczni i ustanowiony kuratorem adw. dr. Holzer dla wierzycieli, którzyby po dniu 30 września 1887 do hipoteki dóbr Gembiczyna część I. weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną.

Tarnów, dnia 1 lutego 1888.

L. 16884. (1497 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej kasy oszczędności miasta Krakowa przeciw Jadwidze z Szumlańskich Górskiej et cons. o 81 złr. 59 ct. w. a. z pn. dozwoloną została ponowna licytacya majętności Wola Lubecka część I. II. l. wyk. hip. 248 249 w obrębie c. k. sądu powiatowego w Pilźnie położonej.

Sprzedaż odbędzie się w sądzie Tarnowskim w jednym terminie na dniu 13go kwietnia 1888 r. o godzinie 10tej rano naznaczonym.

Cenę wywołania będzie stanowić wartość szacunkowa 19.000 złr. w. a. gdyby tej nie ofiarowano, nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek cenę najwyżej ofiarowaną.

Wadyum wynosi 1000 złr.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w aktach registratury.

Tarnów, dnia 16go lutego 1888.

L. 1125 (1475 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 2.855 złr. 19 ct. wa. z pn. na rzecz ck. uprz. galic. akc. banku hipotecznego odbędzie się dnia 25 kwietnia i 23 maja rb. zawsze o godzinie 10 przed południem w biórze nr. 6 egzekucyjna sprzedaż dóbr Wasylkowce IX. część Bereżynce, Jurkowce Leszczyńszczyzna i Wasylkowce X. część Łażyńszczyzna, wedle ts. wykazów hipot. l. 485 i 486 karty B. poz. 12 i 10 dłużniczek Felicyi Skibickiej, Pauliny Skibickiej i Maryi Jasińskiej własnych.

Cena wywołania, poniżej której dobra te na pierwszym terminie sprzedane nie będą, wynosi 15700 złr.

Wadyum 1570 złr.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Tarnopol, 4 lutego 1888.

L. 12560 (1477 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Boniowicach pod l 29 położonej ciała tabularnego niestanowiącej protokołem z dnia 13 kwietnia 1886 l. 5163 zastawniczo opisanej dłużnika Hrycia Kopki, własnej na zaspokojenie pretensyi Iszej wog. gal. kolei żelaznej w kwocie 120 złr. z pn. dnia 22 maja i dnia 26 czerwca 1888, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 30 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i akt opisania oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu dzisiejszym prawo zastawu uzyskali, kuratorem p. adw dra Byka, i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.

Dobromil, dnia 20 grudnia 1887.

L. 18817 (1498 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach, w sprawie egzekucyjnej Mikołaja Łuszczyńskiego przeciw Jakóbowi Krawczyszynowi recte Spodarykowi o 1300 złr. wa. z pn. odnośnie do edyktu z dnia 26 marca 1887 l. 4875 w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej" nr. nr. 94, 95 i 96 z 1887 ogłoszonego zawiadamia, iż dnia 16 kwietnia 1888 o 10 godzinie rano w b. nr. III. jako na czwartym terminie, odbędzie się egzekucyjna publiczna licytacya ciała hipotecznego wyk. hip. 318 księgi gruntowej gminy katastralnej Czechy objętego z tem, iż takowe na tym terminie za jakąkolwiek cenę nawet poniżej ceny wywołania bez względu na wysokość za hipotekowanych wierzytelności najwięcej ofiarującemu sprzedane zostanie. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2840 złr. wa. Zakład zniża się na 5 prc. takowej czyli na kwo- 142 złr. wa. Wyciąg hipoteczny, akt oceniania i reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest Adam Studziński w Brodach.

Brody, 3 grudnia 1887.

L. 16874 (1592 1—3)

C. k. sąd pow. miej. del. w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi w kwocie 100 złr. wa. wraz z procentem po 6prc. od dnia 16 listopada 1885 bieżącym kosztami w kwotach 6 złr. 52 ct., 4 złr. 7 ct., 7 złr. 6 ct., 6 złr. 96 ct., i 6 złr. 7 ct wa. Pawła Stengla odbędzie się licytacyja publiczna sprzedaż ciała hip. wyk. hip. l. 45 gminy Zabełcze objętego dłużnika Jędrzeja Mrowcy własnego na kwotę 40 złr. wa. oszacowanego w dwóch terminach 17 kwietnia i 29 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 4 złr. wa.

Wyciąg hip. protokół oszacowania, tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, 14 stycznia 1888.

L. 13749 (1523 1—3)

C. k. sąd pow. miej. del. w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia kwoty 120 złr. wraz z procentem po 10prc. od dnia 7 lutego 1884 bieżącym kosztami w kwotach 23 złr. 34½ ct. 9 złr. 62 ct., 6 złr. 78 ct. i 27 złr. 44 ct. już przyznanych tudzież kosztów egzekucyjnych za podanie niniejsze w kwocie 12 złr. 23 ct., wa. się przyznających odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż a) ciała hip. wyk. hip. l. 72 gminy Wiatrowice objętego wedle karty B. poz. 1 dłużnika Alexandra Bilskiego własnego na kwotę 150 złr. wa. oszacowanego, b) ciała hipotecznego lwh. 14 gminy Wiatrowice objętego, Stanisława Forysia własnego na 1560 złr. oszacowanego c) i połowy ciała hip. lwh. 50 gminy Wiatrowice objętego na 218 złr. oszacowanej w 2 terminach mianowicie w dniu 13 kwietnia i 15 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum odnośnie do realności pod a) wymienionej wynosi 15 złr. odnośnie do realności pod b) wymienionej 156 złr. odnośnie do realności pod c) wymienionej 22 złr.

Wyciąg hip. protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hip. tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, 31 grudnia 1887.

L. 108 (1539 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza niniejszem że dnia 14 marca 1888 i dnia 4 kwietnia 1888 każdym razem o godzinie 11 przed południem odbędzie się licytacya połowy realności pod l. 143 w Mościskach w Xs. Dom. III. pag. 200 n. 8 haer. na imię Jonasza Fuchs, Breindli Fuchs, Saula Fuchs i Maryem Fuchs opisanej na zaspokojenie wierzytelności Józefa Hersza dw. im. i Freudy małż. Zimmermann w kwocie 30 złr. wa. z pn. i w kwocie 6 złr. i 15 złr. wa. zpn.

Cena wywołania 522 złr. wa.

Wadyum 53 złr. wa.

Na pierwszym terminie majętność ta sprzedaną być może tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na drugim zaś także poniżej ceny wywołania.

Bliższe warunki licytacyjne tudzież akta sprawy tej dotyczące przejrzane być mogą w registraturze tutejszego sądu.

Dla Israela Basch, względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej, tudzież dla wszystkich nieznanych wierzycieli którzyby po dniu 2 grudnia 1887 do tabuli, weszli lub którymby uchwała licytacyjna wcale nie, albo w należytym czasie nie mogła być doręczoną ustanawia się kuratorem ck. notaryusza w Mościskach p. Krókowskiego.

C. k. sąd powiatowy

Mościska, 26 stycznia 1888.

L. 13253 (1593 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włość. we Lwowie od Franciszka Olexego należnej 8 rat po 5 złr. 89 ct. i reszty kapitału 89 złr. 9 ct. i 8 złr. 89 ct. zpn. odbędzie się w dniu 17 kwietnia 1888, o godzinie 10 przed południem licytacya realności pod nk. 19 w Górowy położonej lwh. 19 gminy kat. Górowa — Podole objętej.

Cena szacunkowa 350 złr. wa.

Wadyum 17 złr. 50 ct.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tuteiszej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Barbacki z Nowego Sącza.

C. k. sąd pow. miej. deleg.

Nowy Sącz, 31 grudnia 1887.

L. 1833. (1600 1—3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo wykonania budowli konserwacyjnych w latach 1888, 1889 i 1890, na gościńcach państwowych w Myślenickim okręgu budowni czym odbędzie się dnia 22 marca 1888, o 12 godzinie w południe w c. k. Starostwie w Myślenicach licytacya ofertowa.

Cena fiskalna robót, które mają być wykonane w roku 1888 wynosi:

1. W sekcyi drogowej Myślenice 1823 zł. 86½ ct.
2. W sekcyi drogow8j Krzeczów 2313 zł. 27½ ct.
3. W sekcyi drogowej Jordanów 1603 zł. 51½ ct., razem 5740 zł. 65½ ct.

Oferty wniesione być mogą na każdą sekcyę drogową osobno, albo też na kilka sekcyi, lub też na wszystkie sekcye drogowe razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie kilka lub wszystkie sekcye drogowe, w takim razie zaofiarowanie podać należy dla każdej sekcyi w szczególności, albowiem zatwierdzenie nastąpi tylko według pojedynczych sekcyi drogowych, z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku licytacyi.

Bliższe warunki, dotyczące tego przedsiębiorstwa, jako to: wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany, ogólne i szczegółowe warunki budowy, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. starostwie, gdzie także w powyżej ustanowionym terminie, najpóźniej do godziny 12 w południe, wniesione być mają oferty, zaopatrzone marką na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5-prc. ceny fiskalnej, z wymienieniem żądanego wynagrodzenia, nie tylko cyframi ale także i literami.

Oferty nieułożone wedle przepisów, lub nie podane w terminie oznaczonym, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14 lutego 1888.

L. 11175. (1580 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rawie ogłasza. że celem ściągnięcia należytości uprzywil. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 12 rat po 18 zł. 26 ct. i reszty kapitału 258 zł. 5 ct. z pn., przeprowadzoną zostanie w dniu 9 kwietnia i 14 maja 1888, każdokrotnie o godzinie 3 po połudnu w sądowej kancelaryi egzekucyjna licytacyjna sprzedaż realności dłużnika Hawryła Jacków vel Fedyk, względnie jego spadkobierczyni Maryi Jacków własnej, pod lk. 102 w Hujczu w powiecie Rawskim położonej, ks. gr. Hujcze a to wyk. hip 243 w całości a wyk. hip. 244 i 245 w połowie objętej.

Cena wywołania 203 zł. 75 ct.

Wadyum 21 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny wywołania, na drugim także niżej tejże.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna z jakiejbądź przyczyny doręczoną być nie mogła lub którzy hipotekę na tej realności po 6 października 1887 uzyskali, ustanawia się p. dra Adolfa Segala, adwokata w Rawie jako kuratora.

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Rawa, dnia 23 stycznia 1888.

L. 16954. (1605 1—3)

Stanisławowski c. k sąd obwodowy uwiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Franciszka Sobolaka, przeciw Julii Joannie Sosabowskiej pto 150 zł. aw. z pn, przeprowadzoną zostanie 26 kwietnia i 17 maja 1888, każdym razem o godzinie 10tej rano przymusowa relicytacya niewydzielonej połowy realności pod lk. 33 ¼ w Stanisławowie położonej, wykazem hipotecznym l. 1172 objętej.

Cena wywołania wynosi 1982 złr. 50 ct. aw. Wadyum 100 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych w tusądowej registraturze przejrzeć można.

O tem zawiadamia się z miejscai i miejsca niewiadomych wierzycieli, tudzież tych, którymby niniejszała uchwała lub następne doręczone być nie mogły, do rąk ustanowionego dla nich kuratora adw. dra Katzenellenbogena niniejszym edyktem.

Stanisławów, 18 lutego 1888.

L. 766. (1536 1—3)

Dnia 16 kwietnia i 22 maja 1888, każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w sądzie tut. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 84 S. III. w Lubaczowie położonej, dłużnika Salomona Nadla własnej, wykazem hipotecznym l. 839 objętej, w sprawie i na rzecz Towarzystwa kredytowego miejskiego w Lubaczowie pto 1000 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 1095 zł.

Wadyum 10-prc.

Kuratorem wierzycieli nieznanych p. Jan Postępski, kand. not. w Lubaczowie.

Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów, dnia 23 lutego 1888.

L. 5166. (1548 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 18 kwietnia i 23 maja 1888, zawsze o godzinie 10 rano, w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla Nihowic l. 77 objętą, Andrucha Wołoszyn względnie jego spadkobierców własną, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi 27 rat po 12 zł. i jedną ratę 12 zł. 16 ct. z pn. wynoszącej.

Na pierwszym terminie zostanie ta realność tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie nawet niżej ceny wywołania sprzedaną.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 20 zł.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 24 grudnia 1887.

L. 1501. (1537 1—3)

Dnia 16 kwietnia i 22 maja 1888, każdym razem o godzinie 10tej rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 41 w Oleszycach starych położonej, dłużnika Wasyla Kołtało własnej, wykazem hipotecznym l. 203 objętej, w sprawie i na rzecz Berla Schnitzlera pto 46 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 755 zł.

Wadyum 75 zł. 50 ct.

Kuratorem nieznanych wierzycieli Jan Mańkowski.

Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów, dnia 23 lutego 1888.

Z. 859. (1577 1—3)

Vom k. k Bezirksgerichte in Obertyn wird hiemit kundgegeben, dass am 5ten April 1888 und am 26ten April 1888, 10 Uhr Vormittags in Gerichtsgebäude die öffentliche Feilbiethung der Grundparzellen Nr. 2081/2, 2082/2, 2083/2, 2244/2 und 2594 in Dzurków vorgenommen werden wird.

Schätzungswerth 38 fl. öW.

Vadium 3 fl. 80 kr. öW.

Bedingungen und Schätzungsprotokoll sind in der h. g. Registratur einzusehen.

K. k. Bezirksgericht.

Obertyn, den 28 Februar 1888.

L. 4141. (1554 1—3)

C. k. powiatowa dyrekcya skarbu we Lwowie podaje do wiadomości, że w celu wydzierżawienia stacyi myta drogowego i mostowego w następującym wykazie poszczególnionej na lata 1888, 1889 i 1890 odbędzie się pod warunkami w ogłoszeniu licytacyi wys. c. k. krajowej dyrekcyi z dnia 18/9 1887 l. 63330 zawartemi na dniu 22 marca 1888 od godziny 9 rano do 2 po południu ustna licytacya, na koszt i niebezpieczeństwo ugodołomnego dzierżawcy Saula Wurma.

Otwarcie pisemnych ofert nastąpi natychmiast po ukończeniu ustnej licytacyi.

Pisemne oferty należy wnieść najdalej do dnia 21 marca 1888 do godziny 2 po południu do naczelnika c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Chęć licytowania mający winni złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 6 część ceny wywołania.

Dalsze warunki licytacyjne można przed licytacyą w zwykłych godzinach urzędowych w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu we Lwowie i u dotyczących nadzorów c. k. straży skarbowej przejrzeć.

Wykaz stacyi mytniczych

L. porz.	Nazwa stacyi mytniczej i rodzaj tejże	Nazwa drogi.	Taryfa: Myta drogowego za kilometr.	Taryfa: Myto mostowe podług klasy	Cena wywołania w wal. austr.: złr.	Cena wywołania w wal. austr.: ct.	Uwaga
1	Brodki myto drogowe i mostowe	węgierski główny gościniec ku Werecku	16	I	1015	71	Oferty i nadaży niżej ceny wywołania będą już przy tej licytacyi przyjmowana.

Lwów, dnia 7 marca 1888.

L. 327. (1526 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się dnia 16 kwietnia i 18 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności lk. 35 st., 61 nowy, w Końskiem wyk. hip. 109 tej gminy objętej, Leszka Maślaka własnej, w sprawie c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw Leszkowi Maślakowi o 9 rat po 9 zł., tudzież jednej raty 9 zł. 9 ct. z pn.

Cenę wywołania stanowi cena 300 zł., zaś wadyum wynosi 30 zł.

Przy pierwszym terminie realność powyższa tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim także niżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzozów, dnia 17 lutego 1888.

L. 8464 (1556 1—3)

W dniu 12 kwietnia i 3 maja 1888 odbędzie się w tutejszym sądzie każdym razem o godzinie 10 przed południem celem uzyskania dla ck. uprz. Zakładu kred. włość. w likwidacyi kwoty 126 zł. 31 ct. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż nie stanowiącej ciała tabularnego realności dłużników Dmytra i Pałahny Kostyków własnej pod l. 32 w Sołotwinie położonej z tem iż realność ta na pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową przy drugim terminie licytacyjnym także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 250 złr.

Zakład 25 złr.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt opisania i ocenienia przejrzeć można w tusąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Sołotwina, 19 grudnia 1887.

L. 2970 (1507 3—3)

W sali rozpraw ck. sądu pow. m. del. S. II. we wowie przeprowadzoną będzie dnia 23 kwietnia i 22 maja 1888 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya realności wyk hip. l. 181 ks. gr. gm. kat. Kleparow objętej poprzednio Karola Michałki, Joela Mischa i Józefa Stoybera własnej, a obecnie do Joela Mischa, Jana Kuczkiewicza. Pawła Freunda, Leona Popiela i Bernarda Goldmana należącej, wraz z fabryką cezaruny i wszystkiem przynależytościami, na zaspokojenie pretensyi Banku krajowego królest. Galicyi i Lodomeryi z Wielk. ks. Krakowskiem w kwocie 25.000 złr. wa. Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko powyżej lub za cenę wywołania 96354 złr. 6 ct. na drugim także poniżej takowej, lecz nie niżej ⅓ części takowej.

Wadyum 9635 złr. 46 ct.

Kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu Karola Michałki i nieobjętej masy spadkowej Leona Popiela ustanowiono adw. dra Paździerę ze substytucyą adw. dra Nathansohna, a kuratorem tych wierzycieli, którzyby po dniu 10 lutego 1888 prawa rzeczowe na tej realności nabyli, lub którymby uchwały w tej sprawie zapadłe doręczone być nie mogły, p. adw. dra Skowrońskiego, a tegoż substytutem adw. dra Lehmanna.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania wolno interesowanym przejrzeć w registraturze.

Lwów, 29 lutego 1888.

L. 11673. (1476 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się dnia 6 kwietnia 1888 i dnia 11 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 z rana celem zaspokojenia wierzytelności Krystyny Saft, Zuzanny Rösner i masy spadkowej po Maryannie Hettwer w kwocie 300 zł m. k z pn., przymusowa sprzedaż realności pod lk. 38 Przedm. Biała położonej, lwh. 410 gm. kat. Lipiuk objętej, Stefana Wulfa własnością będącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 900 zł., poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 90 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi, dozwalającej licytację, przed pierwszym terminem nie otrzymali, ustanowiony został adwokat tutejszy dr Ichheiser.

Biała, dnia 26 stycznia 1888.

L. 9355. (1482 3—3)

Dnia 12 kwietnia 1888, o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności lk. 38 S. I w Lubaczowie położonej, wykazem hypotecznym l. 889 objętej, w sprawie i na rzecz Towarzystwa kredytowego miejskiego w Lubaczowie przeciw Leizorowi Steinbruchowi pto 400 zł. aw. z pn.

Cena wywołania 395 zł.

Wadyum 39 zł. 50 ct. aw.

Kuratorem wierzycieli nieznanych p. Jan Postępski.

Resztę warunków przejrzeć można w tns. registraturze.

Lubaczów, dnia 23 stycznia 1888.

L. 6811 (1485 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 25 kwietnia 1888 o godzinie 10 rano w budynku sądowym parcele 947/2 i 948/1 wyk. hip. księgi gruntowej dla Kościelnik l. 96 objęte Stefana Swiętego własne celem zaspokojenia pretensyi Hersza Friedmana w kwocie 39 złr. z pn.

Na tym terminie zostanie realność ta za jakąkolwie bądź cenę sprzedaną.

Cena wywołania 165 złr., wadyum 16 złr. 50 ct.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 19 stycznia 1888.

Wyroki prasowe.

(1504)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr 9 der periodischen Druckschrift: „Gleichheit", Socialdemokratisches Wochenblatt vom 3 März 1888 auf der 2 und 3 Seite enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift: „Ausnahmszustand und Anarchistengesetz" in der Stelle von „Wenn dieser Bericht die gefallenen Aeußerungen bis zum Schlusse das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 5 März 18 8.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß I. der Inhalt der in der nichtperiodischen Druckschrift: „Der Ballspitzel. Internationales Organ für das tanzende Proletariat", herausgegeben und im Selbstverlag des Ballcomité in Schwenders Colosseum (Ludwig Bretschneider), Genossenschafts-Buchdruckerei, IX., Alserstraße 32, auf der 2 Seite enthaltenen Stelle, beginnend mit den Worten „Was dem Bourgois zur Moral" bis „so hast du was" das Vergehen nach § 305 St. G., und daß II. der Inhalt des ebenda auf der 3 Seite enthaltenen Gedichtes mit der Aufschrift: „Haussuchung" das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 5 März 1888.

Księgi gruntowe.

L. 439. (1567 1—3)

C. k. komisye hipoteczne przy prezydyum sądu obwodowego w Stanisławowie podają do wiadomości, że dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych rozpoczęte zostaną w gm. kat. Uhrynów stary, w powiecie sądowym Kałuskim, dnia 20 marca 1888 w gminie katastralnej Majdan średni z miejscowością Kubajówka w powiecie sądowym Delatyńskim, dnia 26 marca 1888

Interesowani w zbadaniu stosunków posiadania mogą się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla dochodzenia lub obrony swych praw za stosowne uznają.

Stanisławów, 9. marca 1888.

L. 30. (1568)

Komisya hipoteczna przy prezydyum c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie podaje do powszechnej wiadomości, że arkusze posiadania we formie wykazów hipotecznych dla gminy katastralnej „Manasterczany" zostały ułożone i wraz z odnośnemi aktami projektu księgi gruntowej tej gminy w kancelaryi urzędu gminnego w Manasterczanach do powszechnego przeglądu wyłożone.

Zarzuty przeciw prawdziwości takowych można wnosić do 15 marca w Manasterczanach, poczem w razie wniesionych zarzutów przeprowadzone będą dalsze dochodzenia w dniu 16 marca 1888

Stanisławów, 9 marca 1888

L. 1161. (1595)

Akta założenia nowej księgi gruntowej dla gminy Iwla złożone są w tutejszym sądzie do przejrzenia.

Zarzuty mogą być wnoszone najdalej do 19 marca 1888.

C. k. sąd powiatowy

Dukla, 7 marca 1888.

Konkursa.

L. 317. (1505 2—3)

Celem obsadzenia etatowej posady ogrodnika c. k. ogrodu botanicznego przy Uniwersytecie lwowskim ogłasza się niniejszem konkurs pod następującymi warunkami:

1 Do posady ogrodnika c. k. ogrodu botanicznego przywiązane są następujące płace i emolumenta;

a) roczna płaca w kwocie złr. 900 z prawem do podwyższenia jej o 50 złr. po upływie pierwszego i o takąż kwotę po upływie drugiego pięciolecia nienagannie odbytej służby;

b) dodatek aktywalny w kwocie 240 złr. rocznie;

c) wolne pomieszkanie wraz z kancelaryą ogrodową i bezpłatny opał, wreszcie,

d) remuneracya 100 złr. rocznie w razie udzielania przez ogrodnika nauki w istniejącej przy c. k. ogrodzie botanicznym szkole dla kształcenia ogrodników.

2. Kandydacyi na tę posadę winni;

a) posiadać wykształcenie przynajmniej ukończonych szkół gimnazyalnych, realnych lub innych szkół średnich na równi z niemi stojących, tudzież znajomości botaniki i głównych zasad innych nauk przyrodniczych;

b) wykazać dokładne obeznanie się ze wszystkiemi gałęziami ogrodnictwa tak pod względem praktycznym jak i teoretycznym;

c) dokładnie władać językiem polskim i niemieckim, znać język łaciński a ile można i francuski;

3. Podania swe oparte na dokumentach do których ma być dołączony krótki opis biegu życia z wyszczególnieniem wieku, stanu zdrowia jakoteż dotychczasowych zajęć w zawodzie ogrodnictwa, winny być stylizowane do Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty i bądź to wprost bądź za pośrednictwem swych władz, jeżeli kandydat zostaje w czynnej służbie, przedłożone Wydziałowi filozoficznemu c. k. Uniwersytetu lwowskiego, a to niepóźniej jak do dnia 20 kwietnia 1888.

4. Od Wysokiego c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty zależeć będzie, czy posada ogrodnika będzie nadaną stale czy też prowizorycznie.

Z Senatu akademickiego c. k. Uniwersytetu.

Lwów, dnia 7. marca 1888.

L. 267. (1508 2—3)

Celem stałego obsadzenia posady kierownika w III. szkole pospolitej z płacą roczną 800 złr. dodatkiem służbowym 200 złr. i dodatkiem na pomieszkanie 300 złr. ogłasza się niniejszem konkurs.

Gdyby posada kierownika nadana została jednemu z tutejszych nauczycieli, nastąpi równocześnie obsadzenie posady nauczyciela z roczną płacą 700 złr. w. a. lub ewentualnie nauczyciela młodszego z płacą 420 złr.

Prawo prezentowania na każdą z wymienionych posad przysługuje Reprezentacyi miasta Krakowa.

Kandydacyi ubiegający się o którąkolwiek z wymienionych posad a posiadający kwalifikacyę nauczycielską do uczenia języka niemieckiego mają wnosić podania należycie udokumentowane za pośrednictwem swej bezpośrednio przełożonej władzy do podpisanej Rady szkolnej okręgowej do dnia 15go kwietnia br.

Podania spóźnione lub niezaopatrzone w wymagane dowody nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej.

W Krakowie, dnia 1. marca 18.8.

L. 292. (1588 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs z terminem do końca kwietnia b. r. na następujące posady nauczycielskie w rzeszowskim okręgu szkolnym:

I. Przy szkołach etatowych jednoklasowych z płacą po 300 złr. i wolnem pomieszkaniem.

a) w powiecie Rzeszowskim: w Niebylcu, w Kielnarowej, w Konieczkowej, w Grodzisku strzyżowskim i w Wysoce rzeszowskiej;

b) w powiecie Łańcuckim; w Soninie i w Wierzawicach.

II. Przy szkołach filialnych z płacą po 250 złr. i wolnem pomieszkaniem.

a) w powiecie Rzeszowskim: w Lutoryżu, w Jasionce i w Baryczce.

b) w powiecie Łańcuckim: w Głuchowie.

Kandydaci (kandydatki) ubiegający się o te posady, winni wnieść w powyższym terminie podania swoje wraz z dokumentami i wykazami służbowemi za pośrednictwem władz przełożonych do c. k. okręgowej Rady szkolnej w Rzeszowie.

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej.

W Rzeszowie, 7. marca 1888.

L. 2669. (1589 1—2)

C. k. Starostwo w Dobromilu poszukuje dyetaryusza, obeznanego z manipulacyą urzędową, posiadającego odpowiednie wykształcenie szkolne i mającego czytelny i wyraźny charakter pisma po polsku i po niemiecku.

Wynadgrodzenie miesięczne 25 złr. w. a. Kandydaci mają wykazać się świadectwami dotychczasowego zatrudnienia, i moralnego prowadzenia się, a oraz podać próbki pisma.

Termin zgłoszeń do 31. marca 1888.

Dobromil, dnia 9. marca 1888.

C. k. Starosta

Szawłowski.

Upadłości.

L. 8628. (1601)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem że na mocy wniosków uczynionych na terminie 27. lutego 1888 przez stawających wierzycieli konkursowych za twierdza tymczasowego zarządcę masy p. adw. dr. Natasohna w urzędzie jako stałego zarządce masy rozbiorowej Judy (false Juliusza) Klaftena zastępcą zaś zarządzy masy; mianuje p. Juliusza Bergera.

We Lwowie, dnia 3. marca 1888.

L. 6661. (1571)

Zawiadamiam niniejszem wierzycieli upadłości Chaima Schen z Kopyczyniec, iż zawiadowca masy Mendel Wischnowitzer przedłożył projekt działu funduszów masy, tudzież rachunek swych wydatków i honorarjum.

Projekt działu mogą wierzyciele przejrzeć u mnie albo u zawiadowcy masy, możliwe zarzuty zaś przeciw projektowi działu winni wnieść ustnie albo pisemnie najdalej do 11. kwietnia 1888, na który dzień o godzinie 10. rano celem rozprawy na możliwe zarzuty jakoteż celem ustalenia rachunku zawiadowcy masy wszystkich wierzycieli, członków wydziału wierzycieli, zawiadowcę masy i zastępcę tegoż wzywam.

Kopyczyńce, dnia 29go lutego 1888.

Komisarz konkursowy.

L. 31693. (1562)

C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż komisarzem konkursowym upadłości Leonardy Prauss zamężnej Trzetrzewińskiej zamiast c. k. Zastępcy prokuratora Franciszka Cieszyńskiego ustanowiono c. k. sekretarza sądowego Mieczysława Szybalskiego.

Kraków, 2. grudnia 1887.

Kuratele.

L. 148. (1540 1—3)

Józef Burghardt syn Mikołaja z Józefdorfu uznany marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Franciszka Harsche z Jozefdorfu

C. k. sąd powiatowy

Mielec, dnia 12 stycznia 1888.

L. 4527 (1531 1—3)

Magdalena Jaskowiak z Rawy wyższej uznaną została za głupkowatą a kuratorem dla niej ustanowiono Jędrzeja Jaskowiaka.

C. k. sąd powiatowy

Jordanów, dnia 16 stycznia 1888.

L. 377. (1525 1—3

Emanuel Kohn z Lipnika uchwałą c. k. sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 24 grudnia 1887 l. 6506 uznany został z powodu choroby umysłowej za bezwłasnowolnego i kuratorem dla niego Alberta Khona ustanowiono.

C. k. sąd powiatowy

Biała, dnia 29 stycznia 1888.

L. 9475. (1576 1—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż Józef Słowiakiewicz z Nowego Targu uchwałą c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu z dnia 26 listopada 1887 l. 7269 uznany został marnotrawcą a kuratorem jego Wojciecha Słowiakiewicza z Nowegotargu ustanowiono.

Nowytarg, dnia 16 grudnia 1887.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1768. (1454 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Hersza Pfau przeciw Lazarowi Petrowicz pt. 1000 złr. ustanowił dla tegoż pozwanego z miejsca pobytu nieznanego kuratorem adwokata dr. Frachtenberga z substytucyą adwokata dr. Milgroma doręczając kuratorowi nakaz zapłaty z 22. lutego 1888 l. 1768.

Wzywamy zatem Lazara Petrowicza ażeby ustanowionemu zastępcy udzielił potrzebnej informacyi, lub też innego zastępcę celem przestrzegania swych praw ustanowił gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Kołomyja, 22. lutego 1888.

L. 480 (1455 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Tomasza Górskiego z życia i miejsca pobytu nieznanych, że przeciw nim, o wykreślenie kosztów sądowych 36 złr. i 5 złr. m. k. ze stanu biernego dóbr Wola Rozwienieck a i Cząstkowice z pn. Włodzimierz hr. Dzieduszycki pozew wytoczył na co uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 480 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni polecono.

Oraz postanowił sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie d. adw. dra Czajkowskiego z zastępstwem p. adw. dra Mochnackiego i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 1 lutego 1888.

L. 50891 (1491 3—3)

C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie, zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Goldreicha, że celem doręczenia mu tut. sąd. uchwały z dnia 27 sierpnia 1887 do l. 34204 dotyczącej intabulacyi Majera Hirtha i Sary z Goldreichów Hirthowej za właścicieli dwóch trzecich części dóbr Wysoko wyżne, ustanowiono dla niego kuratora adw. dr. Ambesa, a tegoż zastępcą adw. dr. Nathansona we Lwowie i zarządzono doręczenie pomienionej uchwały do rąk tegoż kuratora.

Lwów, dnia 10 grudnia 1887.

L. 7107. (1492 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza zagubionej książeczki wkładkowej galicyjskiej kasy oszczędności nr. 45566 na imię Maryi Szukatkiewicz wystawionej, której stan z dniem 1 lipca 1887 wynosił 120 zł. 84 ct. ażeby w przeciągu 6 miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu po raz trzeci w gazecie lwowskiej, powyższą książeczkę w tut. c. k. sądzie kraj. przedłożył w przeciwnym bowiem razie na żądanie proszącej Maryi Szukatkiewicz książeczka ta amortyzowaną zostanie.

Lwów, dnia 25 lutego 1888.

L. 4858/5289. (1490 3—3)

Niniejszem zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Michała Wysotzańskiego Jankowicza, że przeciw niemu Elina z Wielohorskich i Ludwik Masłowscy pozew do postępowania de praes. 31 października 1887 l. 45634 o wykreślenie ze stanu biernego realności l. 685 $^2/_4$ we Lwowie prawa zastawu dla legatu 50 zł. wedle wyk. hip. 623 c. poz. 1 na rzecz nieletnich dzieci śp. Katarzyny Wysoczańskiej intabulowanego wnieśli.

Wzywa się zatem Michała Wysoczańskiego Jankowicza, by ustanowionemu równocześnie dla niego kuratorowi adw. dr. Blizińskiemu we Lwowie środki obrony podał, lub innego zastępcę ustanowił i sądowi wskazał, ileże w razie przeciwnym szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd krajowy

Lwów, 25 lutego 1888.

L. 1995, (1423 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z miejsca pobytu nieznanego Józefa Leibę Czupera, że Pinkas Krämer wniósł przeciw niemu prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 złr. w. a. której uchwałą z dnia 22. lutego 1888 l. 1995 zadość uczyniono, i dlań kuratora w osobie p. adw. dr. Rosenbacha z zastępstwem p. adw dr. Smutnego ustanowiono.

Poleca się pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 22. lutego 1888.

L. 13720. (1460 2—3)

Dobromilski c. k. sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Janusza Darowskiego, że w sporze Josla Sternbacha przeciw niemu o 70 złr. 20 ct. ustanowiono dla niego kuratorem Alojzego Schneidra w Dobromilu.

Dobromil, dnia 27. stycznia 1888.

Z. 845 (1579 1—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Peczeniżyn wird hiemit bekannt gemacht, dass die Firma Commissionshaus und Maschinenlager von Friedmann, Laufer et Bernfeld gegen Josef Gottlieb sub praes. 25 Jänner 1888 zur Z. 845 eine Klage auf Zahlung der Beträge von 219 fl. 18 kr., 14 fl. 13 $^1/_2$ kr., 9 fl. 72 kr., 4 fl. 38 kr., 6 fl. 2 kr., 5 fl. 71 kr., 7 fl. 51 kr. und 14 fl. 81 kr. ö. W. s. N. G. überreicht hat, worüber der Termin zur Verhandlung auf den 22 März 1888 V. M. 9 Uhr bestimmt worden ist, und dass für den, dem Aufenthalte nach unbekannten Josef Gottlieb, Hr. Moritz Kurkowski in Słoboda Rungurska zum Kurator bestellt worden ist, Josef Gottlieb wird demnach durch das gegenwärtige Edikt aufgefordert, zur obigen Tagfahrt entweder persönlich zu erscheinen oder dem bestellten Kurator die nöthigen Vertheidigungsmitteln anzugeben, widrigens er die aus der Verabsäumung dessen ihn treffen könnenden üblen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Peczeniżyn am 25 Jänner 1888.

L. 1303. (1597)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej dla gminy Szklary powiatu rymanowskiego dnia 22 marca 1888 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Rymanów, 8 marca 1888.

L. 2447. (1521 1—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jakóba Steinberga, że na pozew Mojżesza Izaaka Kornhabera z praes 28 lutego 1888 l. 2447 wydał uchwałą z dnia 28 lutego 1888 l. 2447 nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. aw. zpn. i takowy doręcza w osobie adw. dr. Fiternika ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Jakóba Steinberga ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił, lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości, ile że w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.

Sambor, 28 lutego 1888.

L. 1846, (1522 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z pobytu niewiadomego Mieczysława i Franciszka Boryckiego, oraz Franciszka Krafta a względnie tychże spadkobierców, że przeciw nim Jakób Trichter pozew sumaryczny o wykreślenie sumy 100 zł. mk. z tabeli płatniczej ceny kupna realności pod l. n. 17 d. 67 n. dzielnicy w Samborze wytoczył i że dla nich ustanowiono kuratora adw. dr. Jirzyczka Maciejowskiego z zastępstwem adw. dr. Steurmana którym należyte środki do obrony udzielić lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić mają.

Sambor, 28 lutego 1888.

L. 18770. (1524 1—3)

C. k. sąd powiatowy md. w Samborze zawiadamia niniejszym niewiadomego z miejsca pobytu Jana Lilla że w sprawie powiatowej kasy pożyczkowej w Samborze przeciw Janowi Lillowi, Magdalenie Lill, Leibie Karpowi, Leizorowi Dienstagowi i Leibie Matesowi o 80 zł. wa. zpn. ustanowiono dla niego kuratora w osobie adw. dr. Budzynowskiego z zastępstwem adw. dr. Fiternika i poleca mu aby kuratorowi udzielił swoich środków do obrony lub innego zastępcę sądowi wymienił gdyż inaczej wynikające z zaniedbania skutki, będzie musiał sobie samemu przypisać.

Sambor, dnia 31 grudnia 1887.

L 13277. (1544 1—5)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Hermana Silberzweiga że pozew de praes. 28 grudnia 1887 l. 13277 o zapłacenie kwoty 191 złr. 42 $^1/_2$ ct. i 100 złr. przeciw niemu przez Jakóba Sonderlinga wniesiony, na który termin do sumarycznej rozprawy na dzień 17 kwietnia 1888 o godz. 9. rano wyznaczono, kuratorowi pozwanego adw. dr. Chajesowi w Podgórzu doręczony został, któremu też pozwany środki obrony dostarczyć winien, inaczej skutki z zaniedbania tego wynikające sam sobie przypisać będzie musiał.

Podgórze, dnia 31 grudnia 1887.

L. 801. (1533 1—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wania Jacenika iż w sporzo drobiazgowym Jana Piroga młodszego przeciw niemu pto 1 złr. 53 ct. ustanowiono dlań kuratorem Ilka Romanika ze Szczawnika i termin do rozprawy na dzień 19 marca 1888 godzinę 8 rano wyznaczono.

Krynica, 29 lutego 1888.

L. 14039. (1519 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ustanawia w sporze wekslowym Elizy Mund przeciw Janowi Krzyżanowskiemu z miejsca pobytu niewiadomemu o zapłacenie sumy 69 złr. w. z pn. temuż Janowi Krzyżanowskiemu kuratora w osobie adw. dr. Mendrochowicza z zastępstwem adw. dr. Regera i wzywa tegoż, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielił, gdyż skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie winien.

Przemyśl, 30, listopada 1887.

L. 625. (1512 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jana Mikosińskiego rzekomo w Ameryce przebywającego ażeby do spadku po ś. p. Agnieszce Stratilowej zmarłej w Tuchowie 13. stycznia 1888 w przeciągu jednego roku się zgłosił, gdyż w przeciwnym razie spadek ten ze zgłaszającymi się spadkobiercami, z ustanowionym dla niego kuratorem w osobie Stanisława Mikosińskiego pertraktowany będzie.
C. k. sąd powiatowy.
Tuchów, dnia 15 lutego 1888.

L. 1880. (1457 2—3)
Na prośbę Margulego Dreifacha wzywamy posiadacza przy pożarze Stryja zaginionej książeczki kasy oszczędności miasta Stryja z daty 7. sierpnia 1882 nr. 915 na kwotę 63 złr. 9 ct. w. a. na imię Margulego Dreifacha wystawionej, by do sześciu miesięcy od dnia trzeciorazowego ogłoszenia edyktu Gazetą wyż wymienioną książeczkę tem pewniej okazał, gdyż w przeciwnym razie takowa za nieważną uznana będzie.
Sambor, dnia 28. lutego 1888.

L. 1463. (1500 2—3)
Ozyasza Sternberga z miejsca pobytu niewiadomego, z powodu skargi Towarzystwa zaliczkowego o 16 złr. wzywam, aby się przed terminem 10 kwietnia 1888 z kuratorem Lipą Sternbergiem porozumiał, lub innego kuratora przedstawił.
Radziechów, 21. lutego 1888.

L. 458. (1578 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Peczeniżynie ustanawia z powodu wniesienia na dniu 16 stycznia 1888 do l. 458 pozwu przez Mendla Łanczynera przeciw Annie Kestiuk zam. Hałyk i niewiadomej z życia i miejsca pobytu Annie Kosiuk o uznanie własności i i zezwolenia na intabulacyę powoda jako właściciela niewydzielonej 1/3 części posiadłości wiejskiej, objętej wyk. hip. 152 ks. gr. gm. kat. Młodiatyn, dla tejże ostatniej kuratora w osobie Wasyla Warczuka, zastępcę naczelnika gminy w Peczeniżynie, i o tem zawiadamia Annę Kosiuk z tem, że termin do ustnej rozprawy na dzień 12 kwietnia 1888, o 9 godzinie rano wyznaczonym został, z wezwaniem, by środków do obrony służących, powyższemu kuratorowi przed powyższym terminem dostarczyła, lub innego rzecznika tutejszemu sądowi przedstawiła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego wynikłe sama sobie przypisze.
Peczeniżyn, 24 stycznia 1888.

L. 3048. (1514 2—3)
Władysław Krasicki ma urzędowanie swoje jako c. k. notaryusz w Głogowie z dniem 14 marca 1888 zaprzestać i z dniem 17 marca 1888 urząd notaryalny w Radomyślu objąć.
Z Rady c. k. Sądu krajowego wyższego
Kraków, 28 lutego 1888.

L. 189. (1535 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowy zawiadamia Antoniego Rząsę z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciw niemu wniósł c. k. uprz. galic. Zakład kredytowy włościański w likwidacyi we Lwowie pozew z 16 lipca 1887 l. 6087 o zapłatę 14 rat po 6 złr., iż skutkiem tego do rozprawy sumaryeznej termin na dzień 5. kwietnia 1888 o godzinie 9. rano, wyznaczono i że kuratorem dlań c. k. notaryusza p. Lityńskiego ustanowiono.
Jest więc jego rzeczą na terminie tym albo osobiście stanąć, lub innego pełnomocnika sobie obrać, lub też ustanowionemu kuratorowi wszelkie do jego obrony służące dowody przedstawić.
C. k. sąd powiatowy.
W Kolbuszowy, 8. lutego 1888

L 8788 (1481 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Łopatynie ogłasza, że dozwolonym został wpis prawa własności do połowy parceli gr. 818 w Rudzie dotąd na rzecz Szymona Pendyka zaintabulowanej, na rzecz Kuby Gregorczuka i że dotycząca uchwała z 17 sierpnia 1887 l. 5710 doręczona została Wojciechowi Broczkowskiemu w Rudzie, kuratorowi niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Pendyka.
Łopatyn, 31 grudnia 1887.

L. 428 (1458 3—3)
Pan Prezydent ck. wyższego sądu krajowego zamianował dla drugiego zwyczajnego okresu posiedzeń sądów przysięgłych w roku 1888 rozpoczynającego się na dniu 9 maja 1888 o godzinie 8 rano przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie Prezydenta tego sądu przewodniczącym, zastępcami radców Kamila Krafta, Jana Majeranowskiego, Jana Szankowskiego, Władysława Łuckiego i Konstantego Starosolskiego.
Z Prezydyum ck. sądu obwodowego
Stanisławów, 4 marca 1888.

Doniesienia prywatne.

L. 353 (1606 1—3)

Konkurs.

Z fundacyi zmarłego Ignacego Lewkowicza dla izraelickich ubogich dziewcząt nadany będzie dnia 2 maja 1888 jako w rocznicę śmierci fundatora posag dla biednej izr. dziewczyny w sumie 1400 złr. w. a., od której będą potrącone wydatki insercyjne i t. p.
Ubiegające się o ten posag powinne wnieść swe pisemne podania do 20 kwietnia b. r. na ręce lwowskiego zboru izraelickiego i takowe zaopatrzyć następującemi legalnemi dowodami:
1) Co do ich przynależności do gminy miasta Lwowa,
2) co do ewentualnego ich pokrewieństwa z fundatorem,
3) co do ubóstwa,
4) co do okoliczności czy mają rodziców lub nie,
5) co do ukończonego 16 roku życia i
6) co do ich moralności.
Przełożeństwo zboru izraelickiego.
Lwów dnia 12 Marca 1888.

Ogłoszenie.

„Wzywa się członków byłego oddziału rolniczego Sokalskiego, aby chcący podjąć swoją wkładkę a zaopatrzeni w potrzebne dowody zgłosili się po takową najdalej do 30 czerwca 1888 r. do dyrekcyi Spółki rolniczej w Sokalu.“
Jeżeli do tego czasu wkładka nie zostanie podjętą przejdzie takowa na własność Spółki rolniczej w Sokalu. 1609
W Sokalu, dnia 25 lutego 1888.
Feliks Polanowski
Prezes byłego oddziału rolniczego Sokalskiego.
Zbigniew hr. Lanckoroński
Prezes rady zawiadowczej Spółki rolniczej w Sokalu.

Sali Gutheil i Adolf Fluss
zaręczeni. 1559

Galicyjski Bank kredytowy.

Piętnaste zwyczajne
walne Zgromadzenie Akcyonaryuszów
galic. Banku kredytowego
odbędzie się
na dniu 21 kwietnia 1888 r.
o godzinie 12 w południe we własnym gmachu, we Lwowie, przy ulicy Jagiellońskiej L. 3.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie z czynności i przedłożenie rachunków za rok 1887.
2. Sprawozdanie Wydziału rewizyjnego.
3. Uchwała względem podziału czystego zysku.
4. Wybór trzech członków Rady zawiadowczej (§ 14 statutu).
5. Wybór Wydziału rewizyjnego na r. 1888.

Panowie P. T. Akcyonaryusze, mający zamiar wziąć udział w tem Zgromadzeniu zechcą stosownie do §§ 34 i 36 statutu Banku swoje akcye wraz z bieżącemi kuponami złożyć najpóźniej do dnia 14 kwietnia 1888 w kasie głównej Banku we Lwowie lub też w Banku angielsko-austryackim we Wiedniu, gdzie otrzymają karty legitymacyjne uprawniające do wstępu na rzeczone Walne Zgromadzenie.

Lwów. dnia 5 marca 1888.
1552
(Przedruk nie będzie opłacony)
Rada zawiadowcza.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z fabryki papieru braci Fiałkowskich.